

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Štrasburgu 20. októbra 2021
(OR. en)**

**2016/0176 (COD)
LEX 2125**

**PE-CONS 40/1/21
REV 1**

**MIGR 94
SOC 312
EMPL 225
EDUC 182
CODEC 745**

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY O PODMIENKACH VSTUPU A
POBYTU ŠTÁTNYCH PRÍSLUŠNÍKOV TRETÍCH KRAJÍN NA ÚČELY
VYSOKOKVALIFIKOVANÉHO ZAMESTNANIA A O ZRUŠENÍ SMERNICE RADY
2009/50/ES**

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2021/...

z 20. októbra 2021

o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania a o zrušení smernice Rady 2009/50/ES

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 79 ods. 2 písm. a) a b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom³,

¹ Ú. v. EÚ C 75, 10.3.2017, s. 75.

² Ú. v. EÚ C 185, 9.6.2017, s. 105.

³ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. septembra 2021 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 7. októbra 2021.

keďže:

- (1) V oznámení Komisie z 3. marca 2010 s názvom „Európa 2020: Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu“ sa stanovujú ciele, že Únia sa stane hospodárstvom založeným na znalostiach a inovácii, zníži administratívne zaťaženie podnikov a lepšie zosúladí ponuku na trhu práce s dopytom. Uvedené oznámenie Komisie poukazuje na potrebu komplexnej politiky týkajúcej sa migrácie pracovnej sily a lepšej integrácie migrantov. Opatrenia na uľahčenie prijímania vysokokvalifikovaných štátnych príslušníkov tretích krajín pracovníci, sa musia chápať v uvedenom širšom kontexte.
- (2) V záveroch Európskej rady z 26. a 27. júna 2014 sa uvádza, že Európa musí súťažiť v celosvetovom úsilí o získanie talentovaných ľudí, aby zostala atraktívnou destináciou pre talentovaných a odborne spôsobilých ľudí. Mali by sa preto vypracovať stratégie na maximalizáciu príležitostí legálnej migrácie vrátane zjednodušenia existujúcich pravidiel.
- (3) V oznámení Komisie z 13. mája 2015 s názvom „Európska migračná agenda“ sa vyzýva na vytvorenie atraktívneho celoúniijného systému pre vysokokvalifikovaných štátnych príslušníkov tretích krajín a uvádza sa v nej, že je potrebná revízia smernice Rady 2009/50/ES¹, aby sa Únii umožnilo efektívnejšie prilákať talenty, čím by sa prispelo tak k riešeniu demografických výziev, ktorým Únia čelí, ako aj nedostatku pracovných síl a zručností v kľúčových odvetviach hospodárstva Únie. Výzva revidovať uvedenú smernicu sa opakuje v oznámení Komisie z 23. septembra 2020 s názvom „Nový pakt o migrácii a azyle“, v ktorom sa uvádza, že reforma smernice o modrej karte EÚ musí priniesť skutočnú pridanú hodnotu EÚ, ktorá spočíva v získaní zručností prostredníctvom účinného a flexibilného nástroja používaného v celej EÚ.

¹ Smernica Rady 2009/50/ES z 25. mája 2009 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania (Ú. v. EÚ L 155, 18.6.2009, s. 17).

- (4) Európsky parlament vo svojom uznesení z 12. apríla 2016¹ vyzval na ambicióznú a cieleňú revíziu smernice 2009/50/ES vrátane revízie rozsahu jej pôsobnosti.
- (5) Je potrebné riešiť problémy identifikované v oznámení Komisie z 22. mája 2014 o vykonávaní smernice 2009/50/ES. Únia by sa mala zamerať na vytvorenie atraktívnejšieho a efektívnejšieho systému Únie pre vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín. Prístup Únie zameraný na prilákanie takýchto vysokokvalifikovaných pracovníkov by sa mal ďalej harmonizovať a modrá karta EÚ by mala byť v tejto súvislosti hlavným nástrojom s rýchlejšími postupmi, pružnejšími a inkluzívnejšími kritériami prijímania a rozsiahlejšími právami vrátane jednoduchšej mobility v rámci EÚ. Keďže by to znamenalo podstatné zmeny smernice 2009/50/ES, uvedená smernica by sa mala zrušiť a nahradiť novou smernicou.
- (6) Mal by sa vytvoriť jasný a transparentný celoúniňný systém prijímania s cieľom prilákať do Únie a udržať si v nej vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín a podporovať mobilitu týchto pracovníkov. Táto smernica by sa mala uplatňovať bez ohľadu na to, či je pôvodným účelom pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny vysokokvalifikované zamestnanie alebo iný účel, ktoré sa neskôr zmení na účel pobytu z dôvodu vysokokvalifikovaného zamestnania. Je potrebné zohľadniť priority členských štátov, potreby ich trhov práce a ich prijímacie kapacity. Touto smernicou by nemala byť dotknutá právomoc členských štátov vydávať na účely vysokokvalifikovaného zamestnania iné vnútroštátne povolenia na pobyt, ako sú modré karty EÚ. Táto smernica by okrem toho nemala mať vplyv na možnosť držiteľa modrej karty EÚ požívať dodatočné práva a výhody podľa vnútroštátneho práva, ktoré sú v súlade s touto smernicou.

¹ Ú. v. EÚ C 58, 15.2.2018, s. 9.

- (7) Na účely vysokokvalifikovaného zamestnania by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa modré karty EÚ a vnútroštátne povolenia na pobyt považovali za rovnocenné, pokiaľ ide o procesné práva a práva na rovnaké zaobchádzanie, postupy a prístup k informáciám. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť, aby úroveň procesných záruk a práv udelená držiteľom modrej karty EÚ a ich rodinným príslušníkom nebola nižšia, než je úroveň procesných záruk a práv pre držiteľov vnútroštátnych povolení na pobyt. Členské štáty by mali tiež zabezpečiť, aby žiadatelia o modrú kartu EÚ neboli v nevýhodnejšom postavení ako žiadatelia o vnútroštátne povolenia na pobyt, pokiaľ ide o postupy uznávania pre zamestnávateľov, a aby za vybavenie žiadosti nemuseli platiť vyššie poplatky. Napokon by členské štáty mali zabezpečiť tú istú úroveň informačných, propagačných a reklamných činností v súvislosti s modrou kartou EÚ ako tomu je v prípade vnútroštátnych povolení na pobyt, napríklad prostredníctvom informácií na vnútroštátnych webových sídlach o legálnej migrácii, informačných kampaní a programov odbornej prípravy pre príslušné migračné orgány.
- (8) S cieľom posilniť a podporiť systém modrých kariet EÚ a prilákať vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín sa členské štáty vyzývajú, aby zintenzívnili reklamné činnosti a informačné kampane týkajúce sa modrej karty EÚ, v prípade potreby aj činností a informačných kampaní smerom k tretím krajinám.

- (9) Pri vykonávaní tejto smernice členské štáty nesmú diskriminovať na základe pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických znakov, jazyka, náboženstva alebo presvedčenia, politických alebo akýchkoľvek iných názorov, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, pôvodu, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, najmä v súlade s požiadavkami smerníc Rady 2000/43/ES¹ a 2000/78/ES². Na to, aby bola zásada nediskriminácie účinná, by mali mať držitelia modrej karty EÚ možnosť domáhať sa právneho prostriedku nápravy a podávať sťažnosti, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve, ak čelia akémukoľvek druhu diskriminácie, a to aj na trhu práce.
- (10) So zreteľom na správu Eurostatu z 21. februára 2020 s názvom „Ťažko obsadzované voľné pracovné miesta v oblasti IKT: narastajúca výzva“ a jej závery týkajúce sa rozsiahleho nedostatku vysokokvalifikovaných pracovníkov v odvetví informačných a komunikačných technológií (IKT) na trhoch práce členských štátov by sa na účely podania žiadosti o modrú kartu EÚ mali vyššie odborné zručnosti považovať za rovnocenné s vysokoškolským vzdelaním na týchto dvoch vyšších pozíciách: riadiaci pracovníci (manažéri) služieb informačných a komunikačných technológií (Medzinárodná štandardná klasifikácia povolání (ISCO)-08 klasifikácia 133) a špecialista v oblasti informačných a komunikačných technológií (ISCO-08 klasifikácia 25). Vzhľadom na to, že absolvovanie bakalárskeho štúdia trvá aspoň tri roky, obdobie požadovanej odbornej praxe by sa malo stanoviť na tri roky. Dĺžka odbornej praxe sa zdôvodňuje aj rýchlym tempom technologického vývoja v odvetví IKT a meniacimi sa potrebami zamestnávateľov.

¹ Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, 19.7.2000, s. 22).

² Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2.12.2000, s. 16).

- (11) Členské štáty sa vyzývajú, aby uľahčili posudzovanie a validáciu vyšších odborných zručností na účely modrej karty EÚ.
- (12) Predpokladá sa, že zoznam povolání uvedený v prílohe k tejto smernici by sa mohol zmeniť, najmä na základe posúdení Komisie, či je to potrebné, okrem iného na základe informácií poskytnutých členskými štátmi, pokiaľ ide o potreby ich trhov práce, na účely uznávania odbornej praxe podľa tejto smernice v iných oblastiach činnosti. Komisia by mala vykonávať tieto posúdenia každé dva roky.
- (13) V prípade povolání, ktoré nie sú uvedené v prílohe, by členské štáty mali mať možnosť akceptovať žiadosti o modrú kartu EÚ na základe dokladu o vyšších odborných zručnostiach, osvedčeného aspoň päťročnou odbornou praxou na úrovni porovnateľnej s vysokoškolským vzdelaním, ktorá je relevantná v povolání alebo odvetví uvedenom v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke.

- (14) Pojem vysokokvalifikované zamestnanie znamená, že zamestnanec má nielen vysokú úroveň kompetencií doloženú vyššou odbornou kvalifikáciou, ale tiež, že práca, ktorá sa má vykonávať, sa považuje za pozíciu, ktorá takéto kompetencie vyžaduje. Zatiaľ čo na modernom trhu práce nie je vždy a nevyhnutne potrebné priame prepojenie medzi kvalifikáciami a pracovnou pozíciou, úlohy a povinnosti súvisiace s pracovnou zmluvou o vysokokvalifikovanom zamestnaní by mali byť natoľko špecializované a zložité, aby sa požadovaná úroveň kompetencií na vykonávanie týchto povinností zvyčajne spájala s ukončením programov vzdelávania a výslednými kvalifikáciami na úrovni 6, 7 a 8 Medzinárodnej štandardnej klasifikácie vzdelávania (ISCED) 2011 alebo prípadne so všeobecne rovnocennou úrovňou 6, 7 a 8 Európskeho kvalifikačného rámca (EKR) v súlade s právom dotknutého členského štátu, alebo v prípade špecifických povolání s porovnateľnými vyššími odbornými zručnosťami.
- (15) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo členských štátov podľa článku 79 ods. 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) určiť počty prijímaných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí prichádzajú na ich územie z tretích krajín s cieľom nájsť si prácu. Na tomto základe by členské štáty mali byť schopné označiť žiadosť o modrú kartu EÚ za neprípustnú alebo ju zamietnuť.

- (16) Osoby s postavením medzinárodnej ochrany podľa článku 2 bodu a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ¹ majú široký súbor práv vrátane prístupu na trh práce v členskom štáte, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu. Osoby s postavením medzinárodnej ochrany, ktoré sú vysokokvalifikované, by mali byť oprávnené požiadať o modrú kartu EÚ v inom členskom štáte než v tom, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu, aby sa zlepšili ich príležitosti na trhu práce v celej Únii. V týchto ostatných členských štátoch by sa na ne mali vzťahovať rovnaké pravidlá ako na všetkých ostatných štátnych príslušníkov tretích krajín patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice a táto smernica by nemala mať vplyv na ich postavenie v členskom štáte, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu. Osoby s postavením medzinárodnej ochrany sú tiež oprávnené žiadať o modrú kartu EÚ v členskom štáte, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu. V takýchto prípadoch by sa z dôvodov právnej zrozumiteľnosti a jednotnosti nemali uplatňovať ustanovenia tejto smernice o rovnakom zaobchádzaní a zlúčení rodiny. Tieto práva by mali byť naďalej upravené v rámci *acquis* v oblasti azylu a prípadne podľa smernice Rady 2003/86/ES².
- (17) Presun zodpovednosti za osoby s postavením medzinárodnej ochrany je mimo rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Postavenie ochrany a práva spojené s medzinárodnou ochranou by sa nemali presúvať do iného členského štátu na základe vydania modrej karty EÚ.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 20.12.2011, s. 9).

² Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Ú. v. EÚ L 251, 3.10.2003, s. 12).

(18) Aby sa uľahčila nezávislá mobilita v rámci EÚ a výkon pracovných činností vysokokvalifikovaných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú právo na voľný pohyb, mal by byť takýmto štátnym príslušníkom tretích krajín poskytnutý prístup k modrej karte EÚ podľa rovnakých pravidiel, aké sa uplatňujú na ktoréhokoľvek iného štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Tento nárok sa týka osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb na základe rodinných väzieb na občana Únie v súlade s príslušnými právnymi predpismi, a mal by sa uplatňovať bez ohľadu na to, či príslušný občan Únie uplatnil základné právo na voľný pohyb a pobyt podľa článku 21 ZFEÚ a či sa dotknutý štátny príslušník tretej krajiny stal najprv držiteľom modrej karty EÚ alebo osobou, ktorá požíva právo na voľný pohyb. Takíto držiteľia modrej karty EÚ by preto mali byť oprávnení na výkon vysokokvalifikovaného zamestnania, vykonávať služobné cesty a usadiť sa v rôznych členských štátoch bez ohľadu na to, či štátny príslušník tretej krajiny sprevádza príslušného občana Únie. Právami, ktoré takíto štátni príslušníci tretích krajín získavajú ako držiteľia modrej karty EÚ, by nemali byť dotknuté práva, ktoré môžu požívať podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES¹. Z dôvodov právnej zrozumiteľnosti a jednotnosti, pokiaľ ide o zlúčenie rodiny a rovnaké zaobchádzanie, by mali mať prednosť pravidlá uvedené v smernici 2004/38/ES. Všetky ustanovenia týkajúce sa osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb, uvedené v tejto smernici by sa mali uplatňovať na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohôd buď medzi Úniou a členskými štátmi na jednej strane a tretími krajinami na strane druhej alebo medzi Úniou a tretími krajinami.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (19) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o pobyt v členskom štáte ako výskumní pracovníci s cieľom vykonávať výskumný projekt, pretože sa na nich vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801¹, ktorou sa zaviedol osobitný postup prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu. Štátni príslušníci tretích krajín prijatí podľa smernice (EÚ) 2016/80, ktorí majú oprávnený pobyt, by mali byť podľa tejto smernice oprávnení požiadať o modrú kartu EÚ. Držitelia modrých kariet EÚ, ktorí majú oprávnený pobyt, by mali byť tiež oprávnení požiadať o pobyt ako výskumní pracovníci podľa smernice (EÚ) 2016/801. S cieľom zabezpečiť takúto možnosť by sa smernica (EÚ) 2016/801 mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (20) Hoci sa táto smernica nevzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie do Únie ako zamestnanci presunutí v rámci podniku podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ², zamestnanci presunutí v rámci podniku, ktorí majú oprávnený pobyt v Únii, by mali byť oprávnení požiadať o modrú kartu EÚ podľa tejto smernice na iné účely ako tie, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/66/EÚ.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 z 11. mája 2016 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdia, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činnosti aupair (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 21).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ z 15. mája 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v rámci vnútro podnikového presunu (Ú. v. EÚ L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (21) Je potrebné stanoviť flexibilný systém prijímania, ktorý sa bude odvíjať od dopytu, bude jasný a vyvážený a založený na objektívnych kritériách, akými sú žiadateľova pracovná zmluva alebo záväzná pracovná ponuka pre žiadateľa na obdobie najmenej šesť mesiacov, dodržiavanie platných právnych predpisov, kolektívnych zmlúv alebo vnútroštátnych postupov v príslušných profesijných odboroch, minimálna výška platu, ktorú môžu členské štáty upraviť podľa situácie na trhu práce, a vyššia odborná kvalifikácia žiadateľa alebo prípadne žiadateľove vyššie odborné zručnosti.
- (22) Touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne postupy v oblasti uznávania diplomov. Pri posudzovaní toho, či má dotknutý štátny príslušník tretej krajiny vysokoškolské vzdelanie alebo rovnocennú kvalifikáciu, je potrebné odkázať na úrovne 6, 7 a 8 klasifikácie ISCED 2021 alebo prípadne na úrovne 6, 7 a 8 do značnej miery rovnocenného EKR, v súlade s právom dotknutého členského štátu.
- (23) Členské štáty sa nabádajú, aby uľahčovali uznávanie dokladov osvedčujúcich príslušnú vyššiu odbornú kvalifikáciu dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny a, pokiaľ ide o osoby s postavením medzinárodnej ochrany, ktoré nemusia mať potrebné doklady, aby zaviedli vhodné opatrenia na posúdenie a potvrdenie ich predchádzajúceho vysokoškolského vzdelania alebo prípadne vyšších odborných zručností.

- (24) V záujme zabezpečenia dostatočnej úrovne harmonizácie podmienok prijímania v rámci celej Únie by sa mali stanoviť tak dolné, ako aj horné faktory pre minimálnu výšku platu. Dolné a horné limity pre stanovenie vnútroštátnej minimálnej výšky platu by sa mali určiť vynásobením uvedených dolných a horných faktorov priemerným hrubým ročným platom v dotknutom členskom štáte. Minimálna výška platu by sa mala zvoliť v medziach dolných a horných limitov po konzultácii so sociálnymi partnermi v súlade s vnútroštátnymi postupmi. Uvedenou minimálnou výškou platu by mal byť určený minimálny plat, ktorý má zarábať držiteľ modrej karty EÚ. Na to, aby získali modrú kartu EÚ, by žiadatelia preto mali zarábať plat, ktorý je rovnaký alebo vyšší ako minimálna výška platu, ktorú zvolil dotknutý členský štát.
- (25) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť nižšiu minimálnu výšku platu pre špecifické povolania, ak sa dotknutý členský štát domnieva, že existuje osobitný nedostatok dostupných pracovníkov, a ak sú tieto povolania súčasťou hlavnej skupiny 1 a 2 klasifikácie ISCO. V každom prípade by takáto minimálna výška platu nemala byť nižšia ako 1,0-násobok priemerného hrubého ročného platu v dotknutom členskom štáte.
- (26) V súlade s prioritami nového programu v oblasti zručností pre Európu stanoveného v oznámení Komisie z 10. júna 2016, najmä s cieľom zlepšiť zosúlad'ovanie ponúkaných a požadovaných zručností a bojovať proti nedostatku zručností, sa členské štáty nabádajú, aby v prípade potreby a po konzultácii so sociálnymi partnermi zostavili zoznamy odvetví zamestnania, ktoré čelia nedostatku vysokokvalifikovaných pracovníkov.

- (27) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť nižšiu minimálnu výšku platu v prospech štátnych príslušníkov tretích krajín počas určitého obdobia po absolvovaní štúdia.
- Uvedené obdobie by sa malo uplatňovať vždy, keď štátny príslušník tretej krajiny dosiahne úroveň vzdelania relevantnú na účely tejto smernice, konkrétne úroveň 6, 7 alebo 8 klasifikácie ISCED 2011 alebo prípadne úroveň 6, 7 alebo 8 EKR v súlade s právom dotknutého členského štátu. Uvedené obdobie by sa malo uplatňovať, keď štátny príslušník tretej krajiny požiada o prvú modrú kartu EÚ alebo o obnovenie karty do troch rokov od dátumu získania príslušnej kvalifikácie, a okrem toho vtedy, keď štátny príslušník tretej krajiny požiada o obnovenie modrej karty EÚ do 24 mesiacov od vydania prvej modrej karty EÚ. Po uplynutí uvedených odkladných období, ktoré by mohli prebiehať paralelne, možno v prípade mladých odborníkov odôvodnene očakávať, že nadobudli dostatočné odborné skúsenosti, aby sa na nich mohla uplatniť bežná minimálna výška platu. V každom prípade by takáto minimálna výška platu nemala byť nižšia ako 1,0-násobok priemerného hrubého ročného platu v dotknutom členskom štáte.

- (28) Mali by sa vymedziť podmienky vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania vrátane kritérií oprávnenosti týkajúcich sa minimálnej výšky platu. Minimálna výška platu stanovená členským štátom by nemala mať za cieľ určiť platy a preto by sa nemala odchyľovať od pravidiel alebo postupov na úrovni členského štátu alebo od kolektívnych zmlúv a nemala by sa využívať na dosiahnutie akejkol'vek harmonizácie v uvedenej oblasti. Plat vyplácaný držiteľovi modrej karty EÚ by nemal byť nižší ako uplatniteľná minimálna výška platu, môže však byť vyšší, ako je dohodnuté medzi zamestnávateľom a štátnym príslušníkom tretej krajiny, v súlade s trhovými podmienkami, pracovným právom, kolektívnymi zmluvami a postupmi v dotknutom členskom štáte. Touto smernicou sa v plnej miere dodržiavajú právomoci členských štátov, a to najmä pokiaľ ide o oblasť zamestnanosti, práce a sociálnych vecí.
- (29) Členské štáty by mali mať možnosť požadovať od štátneho príslušníka tretej krajiny, aby poskytol svoju adresu v čase podania žiadosti. V prípade, že štátny príslušník tretej krajiny ešte nepozná svoju budúcu adresu, členské štáty by mali akceptovať dočasnú adresu, ktorou by mohla byť adresa zamestnávateľa.
- (30) Obdobie platnosti modrej karty EÚ by malo byť najmenej 24 mesiacov. Avšak, keď je trvanie pracovnej zmluvy kratšie, modrá karta EÚ by sa mala vydať aspoň na obdobie trvania pracovnej zmluvy plus tri mesiace, a to najviac na 24 mesiacov. Ak je štátny príslušník tretej krajiny držiteľom cestovného dokladu, ktorého obdobie platnosti je kratšie ako 24 mesiacov alebo kratšie ako obdobie trvania pracovnej zmluvy, modrá karta EÚ by sa mala vydať najmenej na obdobie platnosti cestovného dokladu. Štátnym príslušníkom tretích krajín by sa malo dovoliť, aby si počas obdobia, v ktorom sú držiteľmi modrej karty EÚ, obnovili svoj cestovný doklad.

- (31) Členské štáty by mali zamietnuť žiadosti o modré karty EÚ a mali by mať možnosť odňať modrú kartu EÚ alebo zamietnuť žiadosť o jej obnovenie, ak existuje riziko ohrozenia verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia. Ohrozenie verejného zdravia je potrebné chápať ako pojem vymedzený v článku 2 bod 21 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399¹. Akékoľvek zamietnutie žiadosti z dôvodu ohrozenia verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti by malo vychádzať z individuálneho správania dotknutej osoby a malo by byť v súlade so zásadou proporcionality. Choroba alebo zdravotné postihnutie, ktoré nastali po tom, ako bol štátny príslušník tretej krajiny prijatý na územie prvého členského štátu, by nemali predstavovať jediný dôvod pre odňatie alebo zamietnutie žiadosti o obnovenie modrej karty EÚ alebo pre nevydanie modrej karty EÚ v druhom členskom štáte. Členské štáty by okrem toho mali mať možnosť neodňať modrú kartu EÚ alebo nezamietnuť žiadosť o jej obnovenie, ak sa z dôvodu choroby, zdravotného postihnutia alebo rodičovskej dovolenky dočasne nespĺňa požiadavka na predloženie platnej pracovnej zmluvy, alebo nedosahuje minimálna výška platu.
- (32) Členské štáty by mali mať možnosť odňať modrú kartu EÚ alebo zamietnuť žiadosť o jej obnovenie, ak držiteľ modrej karty EÚ nesplnil podmienky mobility podľa tejto smernice, a to aj v prípadoch zneužitia práv na mobilitu, napríklad tým, že držiteľ nedodrжал povolené obdobie na vykonávanie pracovnej činnosti, nepredložil žiadosť o dlhodobú mobilitu v požadovanom časovom rámci v druhých členských štátoch, alebo tým, že požiadal o modrú kartu EÚ v druhom členskom štáte a začal vykonávať zamestnanie skôr, ako mu to bolo dovolené, pričom bolo jasné, že podmienky mobility nebudú splnené a žiadosť bude zamietnutá.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (33) Každé rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o modrú kartu EÚ alebo odňatí alebo zamietnutí obnovenia modrej karty EÚ by malo zohľadňovať špecifické okolnosti daného prípadu a malo by byť primerané. V prípade, že sa dôvod zamietnutia, odňatia alebo zamietnutia žiadosti o obnovenie týka správania sa zamestnávateľa, menšie pochybenie zamestnávateľa by v žiadnom prípade nemalo predstavovať jediný dôvod zamietnutia žiadosti o modrú kartu EÚ, alebo odňatia alebo zamietnutia obnovenia modrej karty EÚ.
- (34) Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o modrú kartu EÚ nemá vplyv na právo dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny podať ďalšiu žiadosť. Podanie takejto novej žiadosti neoprávňuje dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny zostať na území dotknutého členského štátu okrem prípadov, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.
- (35) Keď sú splnené všetky podmienky prijatia, členské štáty by mali modrú kartu EÚ vydať v určenej lehote. Ak členský štát vydáva len povolenia na pobyt na svojom území a ak sú splnené všetky podmienky tejto smernice týkajúce sa prijímania, mal by tento členský štát dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udeliť potrebné vízum. Malo by sa zabezpečiť, aby príslušné orgány na tento účel účinne spolupracovali. Ak členský štát neudeľuje víza, mal by dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnúť rovnocenné povolenie umožňujúce vstup.

- (36) Pravidlá týkajúce sa lehoty na spracovanie žiadosti o modrú kartu EÚ by vo všetkých prípadoch mali zaručovať rýchle vydávanie povolení. Lehota na preskúmanie žiadosti o modrú kartu EÚ by nemala zahŕňať čas potrebný na prípadné uznanie odbornej kvalifikácie ani čas potrebný na udelenie víza, ak je potrebné. V prípade, že platnosť modrej karty EÚ uplynie počas postupu jej obnovenia, štátny príslušník tretej krajiny by mal mať právo zdržiavať sa, pracovať a požívať práva stanovené v tejto smernici na území členského štátu, ktorý vydal modrú kartu EÚ až do prijatia rozhodnutia o žiadosti príslušným orgánom, pričom tento štátny príslušník tretej krajiny by nemal mať právo presťahovať sa do druhého členského štátu.
- (37) Ak členský štát určil, že žiadosť o modrú kartu EÚ alebo o mobilitu v rámci EÚ má podať zamestnávateľ, uvedený členský štát by nemal obmedzovať procesné záruky, ktoré dotknutý štátny príslušník tretej krajiny požíva počas postupu vybavovania žiadosti, ani práva držiteľa modrej karty EÚ počas obdobia zamestnania alebo postupu obnovenia modrej karty EÚ.

- (38) Formát modrej karty EÚ by mal byť v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1030/2002¹, aby sa členským štátom umožnilo uvádzať informácie o podmienkach, za ktorých dotknutá osoba smie pracovať. Členské štáty by mali mať možnosť poskytnúť doplňujúce informácie v papierovej forme alebo uchovávať takéto informácie v elektronickej forme v súlade s článkom 4 uvedeného nariadenia a písm. a) bodom 16 prílohy k uvedenému nariadeniu, s cieľom poskytnúť presnejšie informácie o dotknutej pracovnej činnosti. Poskytnutie takýchto doplňujúcich informácií by malo byť pre členské štáty dobrovoľné a nemalo by predstavovať dodatočnú požiadavku, ktorá by ohrozila postup vydávania jednotného povolenia a jednotný postup vybavovania žiadostí.
- (39) Príslušný členský štát by mal zaistiť, aby žiadatelia mali právo napadnúť pred súdom alebo tribunálom akékoľvek rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o modrú kartu EÚ alebo akékoľvek rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty EÚ alebo o odňatí modrej karty EÚ. Týmto by nemala byť dotknutá možnosť určiť správny orgán, ktorý vykoná predchádzajúce správne preskúmanie takýchto rozhodnutí.

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (40) Keďže cieľom tejto smernice je riešiť nedostatok pracovných síl a zručností v kľúčových odvetviach na trhoch práce, členský štát by mal mať možnosť overiť, či by pracovné miesto, ktoré má žiadateľ o modrú kartu EÚ v úmysle obsadiť, nebolo možné obsadiť domácim pracovníkom alebo pracovníkom z Únie, alebo štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý už má udelený oprávnený pobyt v danom členskom štáte, a ktorý už je súčasťou jeho trhu práce na základe práva Únie alebo vnútroštátneho práva, alebo osobami s dlhodobým pobytom EÚ, ktoré sa chcú presťahovať do daného členského štátu na účely vysokokvalifikovaného zamestnania v súlade s kapitolou III smernice Rady 2003/109/ES¹. V prípade, že sa členské štáty rozhodnú využiť uvedenú možnosť, mali by to oznámiť žiadateľom a zamestnávateľom jasným, prístupným a transparentným spôsobom, a to aj prostredníctvom online médií. Takéto overovania by nemali byť súčasťou postupu obnovenia modrej karty EÚ. V prípadoch dlhodobej mobility by členský štát mal mať možnosť zohľadniť situáciu na trhu práce, ak uvedený členský štát zaviedol overovanie aj v prípade žiadateľov prichádzajúcich z tretích krajín.

¹ Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44).

- (41) Pri vykonávaní tejto smernice by sa členské štáty mali zdržať vykonávania aktívneho náboru v rozvojových krajinách v sektoroch trpiacich nedostatkom ľudských zdrojov. V kľúčových sektoroch, napríklad zdravotníctve, by sa mala vyvinúť politika a mali by sa vypracovať zásady etického náboru, ktoré by sa uplatňovali v prípade zamestnávateľov vo verejnom a súkromnom sektore. Takýto postup je v súlade so záväzkom Únie dodržiavať globálny kódex Svetovej zdravotníckej organizácie z roku 2010 pre medzinárodný nábor zdravotníckych pracovníkov, ako aj so závermi Rady a členských štátov zo 14. mája 2007 o Európskom akčnom programe zameranom na kritický nedostatok zdravotníckych pracovníkov v rozvojových krajinách (2007 – 2013), a voči sektoru vzdelávania. Je vhodné posilniť uvedené zásady a politiku vypracovaním a uplatňovaním mechanizmov, usmernení a iných nástrojov na prípadné uľahčenie cirkulujúcej a dočasnej migrácie, ako aj iných opatrení, ktorými by sa minimalizoval negatívny a maximalizoval pozitívny vplyv prisťahovania vysokokvalifikovaných pracovníkov na rozvojové krajiny a zmenili „únik mozgov“ na „prílev mozgov“.
- (42) Členské štáty by mali mať možnosť uplatňovať zjednodušený postup pre zamestnávateľov. Uvedený postup by mal umožniť uznaným zamestnávateľom využiť výhodu zjednodušených postupov a podmienok prijímania podľa tejto smernice. Členské štáty by však v tejto súvislosti mali zahrnúť dostatočné záruky proti zneužitiu. Tieto záruky musia v súlade so zásadou proporcionality zohľadňovať povahu a závažnosť priestupku. Ak zamestnávateľ v čase obnovenia modrej karty EÚ prestane byť uznaným zamestnávateľom, mali by sa na obnovovanie modrej karty EÚ uplatňovať bežné prijímacie podmienky, okrem prípadu, keď štátneho príslušníka tretej krajiny zamestná iný uznaný zamestnávateľ.

- (43) Aby sa zabezpečilo, že kritériá prijímania sú stále splnené, členské štáty by mali mať možnosť požadovať, aby počas prvých 12 mesiacov legálneho zamestnania v postavení držiteľa modrej karty EÚ bola každá zmena zamestnávateľa alebo iné významné zmeny oznámené príslušným úradom a príslušné úrady vykonajú overenie situácie na trhu práce. Po uplynutí uvedenej lehoty 12 mesiacov by členské štáty mali mať len možnosť požadovať, aby držiteľ modrej karty EÚ oznámil príslušným orgánom zmenu zamestnávateľa alebo zmenu ovplyvňujúcu splnenie kritérií prijatia stanovených v tejto smernici, v prípade potreby vrátane novej pracovnej zmluvy. Overenie situácie na trhu práce by sa nemalo vykonávať. Posúdenie vykonané členskými štátmi by sa malo obmedziť na prvky, ktoré sa zmenili.
- (44) S cieľom podporiť inovačné podnikanie by mali byť členské štáty schopné udeliť štátnym príslušníkom tretích krajín prijatým podľa tejto smernice možnosť vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť súbežne s ich činnosťou podľa tejto smernice bez toho, aby tým boli dotknuté ich práva na pobyt ako držiteľov modrej karty EÚ. Nemalo by to mať vplyv na kontinuálnu povinnosť spĺňať podmienky prijímania podľa tejto smernice a držiteľ modrej karty EÚ by preto mal zotrvať vo vysokokvalifikovanom zamestnaní. Členské štáty by mali byť schopné ustanoviť vo svojom vnútroštátnom práve podmienky prístupu k samostatnej zárobkovej činnosti. Členské štáty by tiež mali mať právo obmedziť rozsah povolenej samostatnej zárobkovej činnosti. Členské štáty by mali umožniť držiteľom modrej karty EÚ prístup k samostatne zárobkovým činnostiam za podmienok, ktoré nie sú menej priaznivé ako podmienky stanovené v existujúcich vnútroštátnych systémoch. Žiadne príjmy pochádzajúce zo samostatnej zárobkovej činnosti by nemali prispievať k dosiahnutiu minimálnej výšky platu, ktorá sa požaduje na to, aby bola osoba uznaná za držiteľa modrej karty EÚ.

- (45) V záujme zvýšenia príspevku držiteľa modrej karty EÚ prostredníctvom svojej vyššej odbornej kvalifikácie, by tiež členské štáty mali byť schopné zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia umožňujúce držiteľom modrej karty EÚ zapájať sa do iných zárobkových činností, ktoré dopĺňajú ich hlavnú činnosť v postavení držiteľa modrej karty EÚ. Žiadne príjmy pochádzajúce z uvedených zárobkových činností by nemali prispievať k dosiahnutiu minimálnej výšky platu, ktorá sa požaduje na to, aby bola osoba uznaná za držiteľa modrej karty EÚ.
- (46) Rovnaké zaobchádzanie by sa malo priznať držiteľom modrej karty EÚ v súvislosti s časťami sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004¹. Touto smernicou sa neharmonizujú právne predpisy členských štátov v oblasti sociálneho zabezpečenia. Obmedzuje sa na uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania v oblasti sociálneho zabezpečenia v prípade štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí patria do jej rozsahu pôsobnosti.
- (47) V prípade mobility medzi členskými štátmi sa uplatňuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010². Touto smernicou by sa mobilnému držiteľovi modrej karty EÚ nemalo poskytnúť viac práv, než vyplýva z existujúceho práva Únie v oblasti sociálneho zabezpečenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú cezhraničné záujmy v rámci členských štátov.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (48) Odborná kvalifikácia získaná štátnym príslušníkom tretej krajiny v inom členskom štáte by sa mala uznávať rovnako ako odborná kvalifikácia občanov Únie. Kvalifikácia získaná v tretej krajine by sa mala zohľadniť v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES¹. Táto smernica by sa nemala dotýkať podmienok stanovených vo vnútroštátnom práve pre výkon regulovaných povolání. Členskému štátu by nemala brániť v tom, aby zachoval vnútroštátne obmedzenia prístupu k zamestnaniu, ktoré zahŕňajú aspoň príležitostné zapojenie sa do výkonu verejnej moci a zodpovednosť za ochranu všeobecného záujmu štátu, alebo zachoval vnútroštátne pravidlá, ktoré sa týkajú činností vyhradených pre štátnych príslušníkov daného členského štátu, občanov Únie alebo občanov inej krajiny v Európskom hospodárskom priestore (občan EHP), a to aj v prípade mobility do iných členských štátov, ak takéto obmedzenia alebo pravidlá existovali v čase nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (49) Právami, ktoré osoba s postavením medzinárodnej ochrany získala ako držiteľ modrej karty EÚ, by nemali byť dotknuté práva priznané dotknutej osobe podľa smernice 2011/95/EÚ a podľa Dohovoru o právnom postavení utečencov z 28. júla 1951 zmeneného protokolom podpísaným v New Yorku 31. januára 1967 (ďalej len „Ženevský dohovor“) v členskom štáte, ktorý priznal medzinárodnú ochranu. Aby sa zamedzilo rozporným pravidlám, ustanovenia o rovnakom zaobchádzaní a zlúčení rodiny uvedené v tejto smernici by sa na tento členský štát nemali uplatňovať. Osoby, ktoré sú osobami s postavením medzinárodnej ochrany v jednom členskom štáte a držiteľmi modrej karty EÚ v inom členskom štáte, by mali mať rovnaké práva ako ktorýkoľvek iný držiteľ modrej karty EÚ v uvedenom inom členskom štáte, vrátane rovnakého zaobchádzania, aké sa uplatňuje v prípade štátnych príslušníkov členského štátu pobytu a práva na zlúčenie rodiny. Status osoby s postavením medzinárodnej ochrany je nezávislý od skutočnosti, že táto osoba je zároveň držiteľom modrej karty EÚ alebo platnosti danej modrej karty EÚ.

- (50) S cieľom lepšie prilákať vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín by priaznivé podmienky pre zlúčenie rodiny a prístup manželských partnerov na trh práce mali byť základnými prvkami tejto smernice. Na tento účel by sa mali stanoviť špecifické odchýlky od smernice 2003/86/ES, ktorá sa vzťahuje na prvý a druhý členský štát pobytu. Členské štáty by mali byť schopné obmedziť rozsah samostatne zárobkových činností, ktoré môžu manželskí partneri vykonávať, za rovnakých podmienok, aké sa uplatňujú na držiteľov modrej karty EÚ. Podmienky týkajúce sa integrácie alebo čakacích lehôt by sa nemali uplatňovať pred povolením zlúčenia rodiny, pretože pri vysokokvalifikovaných pracovníkoch a ich rodinách je pravdepodobné, že budú mať priaznivú východiskovú pozíciu, pokiaľ ide o začlenenie sa do hostiteľskej spoločnosti. V záujme urýchlenia vstupu vysokokvalifikovaných pracovníkov by povolenia na pobyt pre ich rodinných príslušníkov mali byť vydané súčasne s modrou kartou EÚ, ak sú splnené príslušné podmienky a žiadosti boli podané súčasne.

- (51) Je potrebné stanoviť odchýlky od smernice 2003/109/ES s cieľom prilákať vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín a podnietiť ich k nepretržitému pobytu v Únii a súčasne im umožniť mobilitu v rámci Únie a cirkulujúcu migráciu. Držiteľom modrej karty EÚ, ktorí využili možnosť presťahovať sa z jedného členského štátu do iného členského štátu, by sa mal poskytnúť jednoduchší prístup k postaveniu osoby s dlhodobým pobytom EÚ v členskom štáte, a to najmä tak, že sa im umožní kumulovať obdobia pobytu v rôznych členských štátoch za predpokladu, že môžu preukázať počet rokov oprávneného a nepretržitého pobytu vyžadovaného podľa článku 4 ods. 1 smernice 2003/109/ES ako držiteľia modrej karty EÚ, vnútroštátneho povolenia na vysokokvalifikované zamestnanie alebo povolenia ako študenta alebo výskumného pracovníka v súlade so smernicou (EÚ) 2016/801 alebo ako osoby s postavením medzinárodnej ochrany. Mali by tiež preukázať dva roky oprávneného a nepretržitého pobytu ako držiteľ modrej karty EÚ bezprostredne pred podaním príslušnej žiadosti na území členského štátu, v ktorom bola podaná žiadosť o postavenie osoby s dlhodobým pobytom EÚ v členskom štáte. Ako sa ustanovuje v smernici 2003/109/ES, pri výpočte piatich rokov oprávneného a nepretržitého pobytu v členských štátoch, v ktorých sa pri výpočte nepretržitého pobytu zohľadňujú obdobia pobytu na účely štúdia, je povolené zohľadniť len polovicu období pobytu na účely štúdia.

- (52) S cieľom podporiť mobilitu vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín medzi Úniou a ich krajinami pôvodu by sa mali stanoviť odchýlky od smernice 2003/109/ES, aby sa umožnili dlhšie obdobia neprítomnosti, než sú stanovené v uvedenej smernici, po tom, ako vysokokvalifikovaní pracovníci z tretích krajín, získajú postavenie osoby s dlhodobým pobytom EÚ v členskom štáte.
- (53) Pracovná a geografická mobilita vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín by sa mala pokladať za dôležitý nástroj, ktorý prispieva k zvýšeniu efektívnosti trhu práce v celej Únii a ktorý umožňuje riešiť problém nedostatku zručností a kompenzovať regionálne rozdiely. Mala by sa uľahčiť mobilita v rámci Únie.
- (54) Touto smernicou nie sú dotknuté ustanovenia smerníc Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES¹ a 2014/67/EÚ².

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (55) Existujúca právna neistota v súvislosti so služobnými cestami vysokokvalifikovaných pracovníkov z tretích krajín by sa mala riešiť prostredníctvom vymedzenia pojmu služobná cesta a stanovenia zoznamu činností, ktoré by sa v každom prípade mali vo všetkých členských štátoch považovať za pracovné činnosti. Uvedené činnosti sa majú priamo prepojiť so záujmami zamestnávateľa v prvom členskom štáte a mali by sa vzťahovať na povinnosti držiteľa modrej karty EÚ v rámci zamestnania, pre ktoré bola udelená modrá karta EÚ. Druhým členským štátom by nemalo byť povolené požadovať od držiteľov modrej karty EÚ vykonávajúcich pracovné činnosti, aby mali víza, pracovné povolenie alebo iné povolenie, než je modrá karta EÚ. Ak modrú kartu EÚ vydal členský štát, ktorý schengenské *acquis* neuplatňuje v plnom rozsahu, jej držiteľ by mal mať právo na vstup do jedného alebo viacerých druhých členských štátov a pobyt v nich na účely pracovných činností v trvaní najviac 90 dní počas akéhokoľvek 180-dňového obdobia.

- (56) Držitelia modrej karty EÚ by mali mať právo presťahovať sa do druhého členského štátu v rámci zjednodušených podmienok, ak majú v úmysle požiadať o novú modrú kartu EÚ na základe existujúcej pracovnej zmluvy alebo záväznej pracovnej ponuky. Druhé členské štáty by nemali mať právo požadovať od držiteľov modrej karty EÚ, aby mali akékoľvek iné povolenie, než je modrá karta EÚ vydaná prvým členským štátom. Hneď ako držiteľ modrej karty EÚ predloží úplnú žiadosť o novú modrú kartu EÚ v druhom členskom štáte v lehote stanovenej v tejto smernici, mal by mať uvedený členský štát možnosť povoliť držiteľovi modrej karty EÚ, aby začal pracovať. Držitelia modrej karty EÚ by mali byť oprávnení začať pracovať najneskôr 30 dní po predložení žiadosti o novú modrú kartu EÚ. Mobilita by mala byť založená na dopyte, a preto by sa v druhom členskom štáte mala vždy vyžadovať pracovná zmluva, mali by byť splnené všetky podmienky podľa platných právnych predpisov, stanovené v kolektívnych zmluvách alebo zavedené postupmi v príslušných profesijných odboroch a plat by mal dosahovať minimálnu výšku stanovenú v druhom členskom štáte v súlade s touto smernicou.
- (57) Ak majú držitelia modrej karty EÚ v úmysle požiadať o modrú kartu EÚ v druhom členskom štáte s cieľom vykonávať regulované povolanie, ich odborná kvalifikácia by sa mala uznávať rovnako ako kvalifikácia občanov Únie uplatňujúcich právo na voľný pohyb v súlade so smernicou 2005/36/ES a inými uplatniteľným právom Únie a vnútroštátnym právom.

- (58) Hoci sa v tejto smernici stanovujú niektoré osobitné pravidlá pre vstup a pobyt v druhom členskom štáte na účely pracovných činností a pre presťahovanie sa do druhého členského štátu na účely pobytu a práce na jeho území na základe modrej karty EÚ, na pohyb osôb cez hranice sa uplatňujú všetky ostatné pravidlá stanovené v príslušných ustanoveniach schengenského *acquis*.
- (59) Ak modrú kartu EÚ vydal členský štát, ktorý schengenské *acquis* neuplatňuje v plnom rozsahu, a držiteľ modrej karty EÚ v prípadoch týkajúcich sa mobility uvedených v tejto smernici prekročí vonkajšiu hranicu v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/399 na územie druhého členského štátu, uvedený členský štát by mal mať právo požadovať dôkaz, že držiteľ modrej karty EÚ vstupuje na jeho územie buď na účely výkonu pracovnej činnosti alebo na účely pobytu alebo práce na základe modrej karty EÚ na základe pracovnej zmluvy alebo záväznej pracovnej ponuky. V prípade mobility na účely výkonu pracovných činností by mal mať tento druhý členský štát možnosť požadovať dôkazy o pracovnom účele pobytu, ako sú pozvánky, vstupenky alebo dokumenty opisujúce obchodné činnosti príslušného podniku a postavenie držiteľa modrej karty EÚ v rámci daného podniku.

- (60) Ak sa držiteľ modrej karty EÚ presťahuje do druhého členského štátu, aby v ňom požiadal o modrú kartu EÚ, a ak je sprevádzaný rodinnými príslušníkmi, tento členský štát by mal mať možnosť požadovať, aby títo rodinní príslušníci predložili svoje povolenia na pobyt, ktoré boli vydané v prvom členskom štáte. Okrem toho by členské štáty, ktoré schengenské *acquis* uplatňujú v plnom rozsahu, mali v prípadoch prekročenia vonkajšej hranice v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/399 nahliadnuť do Schengenského informačného systému a odoprieť vstup osobám, v súvislosti s ktorými sa vytvoril zápis na účely odopretia vstupu alebo pobytu v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006¹, alebo vzniesť námietku voči mobilite takýchto osôb.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 4).

- (61) Ak sa držiteľ modrej karty EÚ presťahuje do druhého členského štátu na základe modrej karty EÚ vydanej prvým členským štátom a druhý členský štát zamietne žiadosť uvedeného držiteľa modrej karty EÚ o novú modrú kartu EÚ, táto smernica by mala umožniť druhému členskému štátu požiadať uvedeného držiteľa modrej karty EÚ, aby opustil jeho územie. Ak má držiteľ modrej karty EÚ stále platnú modrú kartu vydanú prvým členským štátom, druhý členský štát by mal mať možnosť požadovať, aby sa dotknutý držiteľ modrej karty EÚ vrátil do prvého členského štátu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES¹. V prípade, že bola modrá karta EÚ vydaná prvým členským štátom alebo v priebehu posudzovania žiadosti uplynulo obdobie jej platnosti, druhý členský štát by mal mať možnosť buď rozhodnúť o navrátení držiteľa modrej karty EÚ do tretej krajiny v súlade so smernicou 2008/115/ES alebo požiadať prvý členský štát, aby umožnil opätovný vstup držiteľa modrej karty EÚ na jeho územie bez zbytočných formalít alebo zdržania. V druhom uvedenom prípade by mal prvý členský štát držiteľovi modrej karty EÚ vydať doklad umožňujúci opätovný vstup na svoje územie.
- (62) Na účely pobytu osôb s postavením medzinárodnej ochrany je potrebné zabezpečiť, aby, ak sa takéto osoby presťahujú do členského štátu iného ako je členský štát, ktorý im udelil medzinárodnú ochranu, mal iný členský štát informácie týkajúce sa okolností medzinárodnej ochrany dotknutých osôb, aby sa mu umožnilo plniť si svoje povinnosti súvisiace so zásadou zákazu vyhostenia alebo vrátenia.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (63) Ak chce členský štát vyhostiť osobu, ktorá získala modrú kartu EÚ v tomto členskom štáte a ktorá je osobou s postavením medzinárodnej ochrany v inom členskom štáte, uvedená osoba by mala požívať ochranu pred vyhostením alebo vrátením v súlade so smernicou 2011/95/EÚ a článkom 33 Ženevského dohovoru.
- (64) Ak je vyhostenie osoby s postavením medzinárodnej ochrany z územia členského štátu povolené podľa smernice 2011/95/EÚ, členský štát by mal zaručiť, aby sa z relevantných zdrojov získali všetky informácie, a to aj v prípade potreby od členského štátu, ktorý poskytol medzinárodnú ochranu, a aby sa tieto informácie riadne posúdili s cieľom zaručiť, aby rozhodnutie o vyhostení osoby s postavením medzinárodnej ochrany bolo v súlade s článkom 4 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“).
- (65) Mali by sa stanoviť osobitné ustanovenia o podávaní správ na účely monitorovania vykonávania tejto smernice s cieľom zistiť jej prípadný vplyv, pokiaľ ide o únik mozgov“ v rozvojových krajinách a prípadne prijať opatrenia reagujúce na tento vplyv, aby sa predišlo „mrhaniu mozgami“.

- (66) Keďže ciele tejto smernice, a to zavedenie osobitného postupu prijímania, prijatie podmienok vstupu a pobytu, ktoré by boli uplatniteľné na štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, ako aj na ich rodinných príslušníkov a stanovenie s tým súvisiacich práv, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, a to najmä pokiaľ ide o zabezpečenie ich mobility medzi členskými štátmi a zrozumiteľného a jediného súboru kritérií prijímania v rámci členských štátov s cieľom lepšie využiť celkovú príťažlivosť Únie, ale z dôvodu jej rozsahu a účinkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (67) Touto smernicou sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané chartou v súlade s článkom 6 Zmluvy o EÚ.
- (68) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

- (69) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (70) V súlade s článkami 1 a 2 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice a nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (71) Smernica 2009/50/ES by sa preto mala zrušiť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet

V tejto smernici sa stanovujú:

- a) podmienky vstupu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania a ich rodinných príslušníkov na územie členských štátov a ich pobytu dlhšieho ako tri mesiace na tomto území a ich práva;
- b) v písmene a) uvedené podmienky vstupu štátnych príslušníkov tretích krajín a ich rodinných príslušníkov na územie iných členských štátov, ako je členský štát, ktorý ako prvý vydal modrú kartu EÚ, a ich pobytu na tomto území, ako aj ich práva.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

1. „štátny príslušník tretej krajiny“ je každá osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ;

2. „vysokokvalifikované zamestnanie“ je zamestnanie osoby, ktorá:
 - a) je v dotknutom členskom štáte chránená ako zamestnanec podľa vnútroštátneho pracovného práva alebo v súlade s vnútroštátnymi postupmi, a to bez ohľadu na právny vzťah, na účely výkonu skutočnej a aktívnej práce pre inú osobu alebo pod jej vedením;
 - b) je platená za uvedenú prácu a
 - c) má požadovanú vyššiu odbornú kvalifikáciu;
3. „modrá karta EÚ“ je povolenie na pobyt, na ktorom je uvedený výraz „modrá karta EÚ“ a ktoré jej držiteľ a oprávňuje na pobyt a prácu na území členského štátu za podmienok stanovených v tejto smernici;
4. „prvý členský štát“ je členský štát, ktorý ako prvý vydal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny „modrú kartu EÚ“;
5. „druhý členský štát“ je ktorýkoľvek členský štát, ktorý je iný ako prvý členský štát a v ktorom držiteľ modrej karty EÚ zamýšľa uplatniť si alebo si uplatňuje právo na mobilitu v zmysle tejto smernice;
6. „rodinní príslušníci“ sú štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú rodinní príslušníci v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2003/86/ES;

7. „vyššia odborná kvalifikácia“ je kvalifikácia osvedčená preukázaním vysokoškolského vzdelania alebo vyšších odborných zručností;
8. „vysokoškolské vzdelanie“ je akýkoľvek diplom, osvedčenie alebo iný doklad o formálnej kvalifikácii vydaný príslušným orgánom, ktorý osvedčuje úspešné ukončenie postsekundárneho vysokoškolského vzdelávania alebo rovnocenného programu terciárneho vzdelávania, konkrétne súboru kurzov poskytnutých vzdelávacou ustanovizňou uznanou za inštitúciu vysokoškolského vzdelávania alebo inštitúciu ekvivalentného terciárneho vzdelávania v štáte, v ktorom sa nachádza, v rámci ktorej štúdium potrebné na získanie tejto kvalifikácie trvalo aspoň tri roky a zodpovedá minimálne úrovni 6 klasifikácie ISCED 2011 alebo prípadne úrovni 6 EKR v súlade s vnútroštátnym právom;
9. „vyššie odborné zručnosti“ sú:
 - a) pokiaľ ide o povolania uvedené v prílohe I vedomosti, zručnosti a kompetencie osvedčené odbornou praxou na úrovni porovnateľnej s vysokoškolským vzdelaním, ktoré sú relevantné pre povolanie alebo sektor uvedený v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke a ktoré sa pre každé príslušné povolanie získali počas obdobia stanoveného v prílohe I;

- b) pokiaľ ide o iné povolania – len ak to ustanovuje vnútroštátne právo alebo vnútroštátne postupy – vedomosti, zručnosti a kompetencie, ktoré sú preukázané najmenej päťročnou odbornou praxou na úrovni porovnateľnej s vysokoškolským vzdelaním a ktoré sú relevantné pre povolanie alebo sektor uvedené v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke;
10. „odborná prax“ je skutočné vykonávanie daného povolania v súlade s právnymi predpismi;
11. „regulované povolanie“ je regulované povolanie podľa článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36/ES;
12. „neregulované povolanie“ je povolanie, ktoré nie je regulované povolanie;
13. „pracovná činnosť“ je dočasná činnosť priamo súvisiaca s obchodnými záujmami zamestnávateľa a pracovnými povinnosťami držiteľa modrej karty EÚ na základe pracovnej zmluvy v prvom členskom štáte, ktorá zahŕňa prítomnosť na vnútorných alebo vonkajších pracovných stretnutiach, účasť na konferenciách alebo seminároch, obchodné rokovania, predaj alebo marketingovú činnosť, prieskum obchodných príležitostí alebo účasť na vzdelávaní a získavanie vzdelávania;
14. „medzinárodná ochrana“ je medzinárodná ochrana vymedzená v článku 2 bode a) smernice 2011/95/EÚ.

Článok 3
Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie alebo boli prijatí na územie niektorého členského štátu na účely vykonávania vysokokvalifikovaného zamestnania podľa tejto smernice.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín,:
 - a) ktorí žiadajú o medzinárodnú ochranu a čakajú na rozhodnutie o svojom postavení alebo ktorí sú osobami, ktorým sa poskytla dočasná ochrana v súlade so smernicou Rady 2001/55/ES¹ v členskom štáte;
 - b) ktorí žiadajú o ochranu v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo postupmi členského štátu a čakajú na rozhodnutie o svojom postavení, alebo ktorí sú osobami s postavením ochrany v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo postupmi členského štátu;
 - c) ktorí žiadajú o pobyt v niektorom členskom štáte ako výskumní pracovníci v zmysle smernice (EÚ) 2016/801 s cieľom realizovať výskumný projekt;

¹ Smernica Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného príchodu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov (Ú. v. ES L 212, 7.8.2001, s. 12).

- d) ktorí majú postavenie osoby s dlhodobým pobytom EÚ v niektorom členskom štáte v súlade so smernicou 2003/109/ES a uplatňujú svoje právo na pobyt v inom členskom štáte na účely vykonávania hospodárskej činnosti v pracovnom pomere alebo ako samostatne zárobkovo činné osoby;
- e) ktorí vstupujú na územie členského štátu v rámci záväzkov obsiahnutých v medzinárodnej dohode uľahčujúcej vstup a dočasný pobyt určitých kategórií fyzických osôb z oblasti obchodu a investícií, s výnimkou štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí na územie členského štátu ako zamestnanci presunutí v rámci podniku podľa smernice 2014/66/EÚ;
- f) ktorých vyhostenie bolo pozastavené zo skutkových alebo právnych dôvodov;
- g) na ktorých sa vzťahuje smernica 96/71/ES, a to počas trvania obdobia ich vyslania na územie dotknutého členského štátu; alebo
- h) ktorí majú na základe dohôd uzavretých medzi Úniou a členskými štátmi na jednej strane a tretími krajinami na strane druhej ako štátni príslušníci týchto tretích krajín právo na voľný pohyb, ktoré je rovnocenné s právom občanov Únie.

3. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov vydávať na účely vysokokvalifikovaného zamestnania iné povolenia na pobyt, ako je modrá karta EÚ. Takéto povolenia na pobyt nezakladajú právo na pobyt v iných členských štátoch, ako je ustanovené v tejto smernici.

Článok 4
Priaznivejšie ustanovenia

1. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia uvedené v:
 - a) práve Únie vrátane dvojstranných alebo mnohostranných dohôd uzavretých medzi Úniou alebo medzi Úniou a členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými tretími krajinami na strane druhej; a
 - b) dvojstranných alebo viacstranných dohodách uzavretých medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a jednou alebo viacerými tretími krajinami.
2. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov prijať alebo zachovať priaznivejšie ustanovenia, pokiaľ ide o článok 8 ods. 5, článok 11, článok 15 ods. 4, články 16 a 17 a článok 18 ods. 4.

KAPITOLA II

KRITÉRIÁ PRIJÍMANIA, ZAMIETNUTIA A ODŇATIA

Článok 5

Kritériá prijímania

1. Pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny podľa tejto smernice, žiadateľ o modrú kartu EÚ musí:
 - a) predložiť platnú pracovnú zmluvu alebo – v súlade s vnútroštátnym právom – záväznú pracovnú ponuku na vysokokvalifikované zamestnanie, a to na obdobie najmenej šiestich mesiacov v dotknutom členskom štáte;
 - b) v prípade neregulovaných povolání predložiť doklady osvedčujúce relevantnú vyššiu odbornú kvalifikáciu vo vzťahu k práci, ktorá sa má vykonať;
 - c) v prípade regulovaných povolání predložiť doklady osvedčujúce splnenie podmienok stanovených podľa vnútroštátneho práva pre výkon regulovaného povolania občanmi Únie, ktoré je uvedené v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke v súlade s vnútroštátnym právom;

- d) predložiť platný cestovný doklad stanovený vnútroštátnym právom a žiadosť o vízum, platné vízum, ak sa požadujú, alebo prípadne platné povolenie na pobyt alebo platné dlhodobé vízum;
 - e) predložiť dôkaz o zdravotnom poistení alebo – ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve – o tom, že oň požiadal, a to na všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu na obdobie, na ktoré sa v súvislosti s pracovnou zmluvou neposkytuje takéto poistenie ani prislúchajúci nárok na dávky alebo z nej takéto krytie ani nárok nevyplýva.
2. Členské štáty vyžadujú, aby boli splnené podmienky podľa platných právnych predpisov, stanovené v kolektívnych zmluvách alebo zavedené postupmi v príslušných profesijných odboroch týkajúce sa vysokokvalifikovaného zamestnania.
3. Okrem požiadaviek stanovených v odsekoch 1 a 2 platí, že suma hrubého ročného platu odvíjajúca sa od mesačného alebo ročného platu stanoveného v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke nesmie byť nižšia než minimálna výška platu stanovená a uverejnená na tento účel dotknutým členským štátom.

Minimálnu výšku platu uvedenú v prvom pododseku stanovuje dotknutý členský štát po konzultácii so sociálnymi partnermi v súlade s vnútroštátnymi postupmi.

Táto minimálna výška platu musí byť aspoň 1,0-násobok, ale nie viac než 1,6-násobok, priemerného hrubého ročného platu v dotknutom členskom štáte.

4. Odchylnne od odseku 3 v prípade zamestnania v povolaniach, v ktorých sú pracovníci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín a ktorí patria do hlavných skupín 1 a 2 klasifikácie ISCO, osobitne potrební, môže členský štát uplatňovať nižšiu minimálnu výšku platu na úrovni, ktorá je najmenej 80 % minimálnej výšky platu stanovenej členským štátom v súlade s odsekom 3 pod podmienkou, že nižšia minimálna výška platu nie je nižšia ako 1,0-násobok priemerného hrubého ročného platu v členskom štáte.
5. Odchylnne od odseku 3, pokiaľ ide o štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí získali vysokoškolské vzdelanie najneskôr tri roky pred predložením žiadosti o modrú kartu EÚ, môže členský štát uplatňovať nižšiu minimálnu výšku platu, ktorá predstavuje najmenej 80 % minimálnej výšky platu stanovenej uvedeným členským štátom v súlade s odsekom 3 pod podmienkou, že nižšia minimálna výška platu nie je nižšia ako 1,0-násobok priemerného hrubého ročného platu v dotknutom členskom štáte.

Ak sa modrá karta EÚ vydaná počas obdobia troch rokov obnovuje, minimálna výška platu uvedená v prvom pododseku sa naďalej uplatňuje, ak:

- a) neuplynulo počiatkové obdobie troch rokov alebo
- b) neuplynulo obdobie 24 mesiacov od vydania prvej modrej karty EÚ.

6. Ak sa žiadosť o modrú kartu EÚ týka štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je držiteľom vnútroštátneho povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania vydaného tým istým členským štátom, uvedený členský štát nesmie:
- a) od žiadateľa požadovať, aby predložil doklady stanovené v odseku 1 písm. b) alebo c), ak sa príslušné vyššie odborné kvalifikácie už overili v kontexte žiadosti o vnútroštátne povolenie na pobyt;
 - b) od žiadateľa požadovať, aby predložil dôkazy stanovené v odseku 1 písm. e) tohto článku, pokiaľ sa žiadosť nepredloží v súvislosti so zmenou zamestnania, pričom v takom prípade sa zodpovedajúcim spôsobom uplatňuje článok 15; a
 - c) uplatňovať článok 7 ods. 2 písm. a), pokiaľ sa žiadosť nepredkladá v súvislosti so zmenou zamestnania, pričom v takom prípade sa zodpovedajúcim spôsobom uplatňuje článok 15.
7. Členské štáty môžu požadovať, aby dotknutý štátny príslušník tretej krajiny poskytol svoju adresu na ich území.

Ak vnútroštátne právo členského štátu vyžaduje poskytnutie adresy v čase podania žiadosti a dotknutý štátny príslušník tretej krajiny ešte svoju budúcu adresu nepozná, členské štáty akceptujú dočasnú adresu. V takýchto prípadoch štátny príslušník tretej krajiny poskytne svoju trvalú adresu najneskôr v čase vydania modrej karty EÚ podľa článku 9.

Článok 6
Počty prijímaných osôb

Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov určiť počty prijímaných osôb, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín v súlade s článkom 79 ods. 5 ZFEÚ.

Článok 7
Dôvody zamietnutia žiadosti o modrú kartu EÚ

1. Členský štát zamietne žiadosť o modrú kartu EÚ, ak:
 - a) nie sú splnené podmienky stanovené v článku 5;
 - b) boli predložené doklady získané podvodným spôsobom, boli sfaľované alebo pozmenené;
 - c) dotknutý štátny príslušník tretej krajiny sa považuje za hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie; alebo
 - d) hlavným účelom založenia alebo fungovania podniku zamestnávateľa je uľahčiť vstup štátnych príslušníkov tretích krajín.

2. Členský štát môže žiadosť o modrú kartu EÚ zamietnuť:
- a) ak príslušné orgány členského štátu po overení situácie na trhu práce – napríklad, ak sa vyznačuje vysokou mierou nezamestnanosti – dospejú k záveru, že dotknuté pracovné miesto je možné obsadiť domácim pracovníkom alebo pracovníkom z Únie alebo štátnym príslušníkom tretej krajiny s oprávneným pobytom v dotknutom členskom štáte, ktorý už je súčasťou jeho trhu práce na základe práva Únie alebo vnútroštátneho práva, alebo osobami s dlhodobým pobytom EÚ, ktoré sa chcú presťahovať do daného členského štátu na účely vysokokvalifikovaného zamestnania v súlade s kapitolou III smernice 2003/109/ES;
 - b) ak zamestnávateľ nespĺnil svoje právne povinnosti týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, daní, pracovných práv alebo pracovných podmienok;
 - c) ak podnik zamestnávateľa je alebo bol v likvidácii podľa vnútroštátneho insolvenčného práva alebo nevykonáva žiadnu hospodársku činnosť;
 - d) ak bol zamestnávateľ sankcionovaný za zamestnávanie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov, v súlade s článkom 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES¹ alebo za nelegálnu prácu alebo nelegálne zamestnávanie v súlade s vnútroštátnym právom; alebo

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES z 18. júna 2009, ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie a opatrenia voči zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2009, s. 24).

- e) s cieľom zabezpečiť etický nábor v povolaniach, v ktorých je v krajinách pôvodu nedostatok kvalifikovaných pracovníkov, a to aj na základe dohody medzi Úniou a členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými tretími krajinami na strane druhej alebo medzi členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými krajinami na strane druhej, v ktorej sa na tento účel uvádza zoznam povolání.
3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, v každom rozhodnutí o zamietnutí žiadosti sa zohľadnia špecifické okolnosti daného prípadu a dodržiava sa zásada proporcionality.

Článok 8

Dôvody pre odňatie modrej karty EÚ alebo zamietnutie žiadosti o jej obnovenie

1. Členský štát odníme modrú kartu EÚ alebo zamietne žiadosť o jej obnovenie, ak:
- a) modrá karta EÚ alebo predložené doklady boli získané podvodným spôsobom, boli sfalšované alebo pozmenené;
 - b) dotknutý štátny príslušník tretej krajiny už nemá platnú pracovnú zmluvu na výkon vysokokvalifikovaného zamestnania;
 - c) dotknutý štátny príslušník tretej krajiny už nemá kvalifikácie uvedené v článku 5 ods. 1 písm. b) alebo c); alebo

d) plat dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny už nespĺňa požiadavku minimálnej výšky platu stanovenú v súlade s článkom 5 ods. 3, 4 alebo 5.

2. Členský štát môže odňať modrú kartu EÚ alebo zamietnuť žiadosť o jej obnovenie:

a) z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia;

b) prípadne ak zamestnávateľ nespĺnil svoje právne povinnosti týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, daní, pracovných práv alebo pracovných podmienok;

c) keď držiteľ modrej karty EÚ nemá dostatočné prostriedky na to, aby uživil seba a prípadne svojich rodinných príslušníkov bez toho, aby musel využiť systém sociálnej pomoci uvedeného členského štátu;

d) ak sa držiteľ modrej karty EÚ zdržiava v uvedenom členskom štáte na iné účely ako tie, na ktoré mu bol pobyt povolený;

e) ak už nie sú splnené podmienky pre vysokokvalifikované zamestnanie podľa platných právnych predpisov, stanovené v kolektívnych zmluvách alebo zavedené postupmi v príslušných profesijných odboroch;

f) ak držiteľ modrej karty EÚ nespĺnil príslušné postupy stanovené v článku 15 ods. 2 písm. a) alebo článku 15 ods. 3 alebo ods. 4;

- g) ak držiteľ modrej karty EÚ už nie je držiteľom platného cestovného dokladu pod podmienkou, že daný členský štát pred odňatím modrej karty EÚ stanovil pre daného držiteľa modrej karty EÚ primeranú lehotu na získanie a predloženie platného cestovného dokladu; alebo
- h) ak držiteľ modrej karty EÚ nespĺňa podmienky mobility podľa kapitoly V.

Na účely prvého pododseku písm. c) členský štát zhodnotí dostatočnosť príjmov so zreteľom na ich charakter a pravidelnosť a môže vziať do úvahy aj úroveň minimálnej vnútroštátnej mzdy, minimálneho príjmu alebo minimálnych dôchodkov, ako aj počet rodinných príslušníkov držiteľa modrej karty EÚ. Pri takomto hodnotení sa zohľadnia príspevky rodinných príslušníkov do príjmu domácnosti.

3. Odchylne od odseku 2 prvého pododseku písm. f) tohto článku, nevykonanie oznámenia požadovaného podľa článku 15 ods. 2 písm. a) alebo článku 15 ods. 3 alebo ods. 4 sa nepovažuje za dostatočný dôvod na odňatie modrej karty EÚ alebo zamietnutie žiadosti o jej obnovenie, ak držiteľ modrej karty EÚ preukáže, že oznámenie nebolo príslušným orgánom doručené z dôvodu mimo svojej kontroly.

4. Odchylnne od odseku 1 písm. b) a d) sa členské štáty môžu rozhodnúť neodňať modrú kartu EÚ alebo nezamietnuť žiadosť o jej obnovenie, ak držiteľ modrej karty EÚ dočasne, v každom prípade nie dlhšie než 12 mesiacov, nespĺňa kritériá prijatia stanovené v článku 5 ods. 1 písm. a), článku 5 ods. 3 alebo prípadne článku 5 ods. 4 alebo 5 v dôsledku choroby, zdravotného postihnutia alebo rodičovskej dovolenky.
5. Odchylnne od odseku 1 písm. b) a d) a odseku 2 prvého pododseku písm. c), modrá karta EÚ sa neodníme ani jej obnovenie sa nezamietne v prípade nezamestnanosti držiteľa modrej karty EÚ okrem prípadov, ak:
 - a) držiteľ modrej karty EÚ je nezamestnaný dlhšie ako tri mesiace, pričom držiteľom modrej karty EÚ je menej ako dva roky, alebo
 - b) držiteľ modrej karty EÚ je nezamestnaný dlhšie ako šesť mesiacov, pričom držiteľom modrej karty EÚ je najmenej dva roky.

Pred odňatím alebo neobnovením modrej karty EÚ môžu členské štáty povoliť kumuláciu dlhšieho obdobia nezamestnanosti.

6. Ak má členský štát v úmysle odňať modrú kartu EÚ alebo ju neobnoviť v súlade s odsekom 2 prvým pododsekom písm. b) alebo e), príslušný orgán to vopred oznámi držiteľovi modrej karty EÚ a stanoví mu primeranú lehotu v trvaní najmenej troch mesiacov na hľadanie nového zamestnania za podmienok stanovených v článku 15 ods. 1, 2 a 3. Obdobie na hľadanie zamestnania je najmenej šesť mesiacov, ak bol držiteľ modrej karty EÚ predtým zamestnaný najmenej dva roky.
7. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, sa v každom rozhodnutí o odňatí alebo zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty EÚ zohľadnia špecifické okolnosti daného prípadu a dodržiava sa zásada proporcionality.

KAPITOLA III

MODRÁ KARTA EÚ A POSTUP

Článok 9

Modrá karta EÚ

1. Ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa kritériá stanovené v článku 5 a ak sa neuplatňuje žiadny dôvod na zamietnutie podľa článku 7, vydá sa mu modrá karta EÚ.

Ak členský štát vydáva povolenia na pobyt iba na svojom území a štátny príslušník tretej krajiny spĺňa všetky podmienky prijímania stanovené v tejto smernici, dotknutý členský štát mu udelí potrebné vízum na získanie modrej karty EÚ.

2. Členské štáty stanovujú štandardné obdobie platnosti modrej karty EÚ, ktoré je najmenej 24 mesiacov. V prípade, že pracovná zmluva držiteľa modrej karty EÚ je uzavretá na kratšie obdobie, modrá karta EÚ je platná najmenej po dobu trvania pracovnej zmluvy plus tri mesiace, nie však dlhšie ako na štandardné obdobie uvedené v prvej vete. Ak je však obdobie platnosti cestovného dokladu držiteľa modrej karty EÚ kratšie ako obdobie platnosti modrej karty EÚ, ktoré by sa uplatňovalo podľa prvej alebo druhej vety, modrá karta EÚ je platná najmenej na obdobie platnosti cestovného dokladu.
3. Modrú kartu EÚ vydávajú príslušné orgány dotknutého členského štátu v jednotnom formáte stanovenom v nariadení (ES) č. 1030/2002. V súlade s písm. a) bodom 12 prílohy k uvedenému nariadeniu môžu členské štáty na modrej karte EÚ uviesť podmienky prístupu na trh práce v zmysle článku 15 ods. 1 tejto smernice. V povolení na pobyt uvedú členské štáty do kolónky vyhradenej pre „Typ povolenia“ slová „Modrá karta EÚ“.

Členské štáty môžu poskytnúť dodatočné informácie súvisiace s pracovnoprávnym vzťahom držiteľa modrej karty EÚ v papierovej forme, alebo môžu takéto údaje uchovávať v elektronickej forme v súlade s článkom 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a písm. a) bod 16 prílohy k uvedenému nariadeniu.

4. Ak členský štát vydá modrú kartu EÚ štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému poskytol medzinárodnú ochranu, na modrej karte EÚ vydanéj uvedenému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny uvedie v kolónke „Poznámky“ túto poznámku: „Medzinárodná ochrana poskytnutá [názov členského štátu] [dátum]“. Ak tento členský štát odníme držiteľovi modrej karty EÚ medzinárodnú ochranu, vydá podľa potreby novú modrú kartu EÚ, ktorá túto poznámku neobsahuje.
5. Ak členský štát vydá modrú kartu EÚ štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je osobou s postavením medzinárodnej ochrany v inom členskom štáte, členský štát, ktorý vydáva modrú kartu EÚ, uvedie v modrej karte EÚ vydanéj danému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny v kolónke „Poznámky“ túto poznámku: „Medzinárodná ochrana poskytnutá [názov členského štátu] [dátum]“.

Pred tým, ako členský štát vloží túto poznámku, oznámi členskému štátu, ktorý v nej má byť uvedený, že má v úmysle vydať modrú kartu EÚ a tento členský štát požiada, aby potvrdil, že držiteľ modrej karty EÚ je naďalej osobou s postavením medzinárodnej ochrany. Členský štát, ktorý má byť uvedený v poznámke, odpovie najneskôr do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o informácie. Ak bola medzinárodná ochrana odňatá rozhodnutím s konečnou platnosťou, členský štát, ktorý vydáva modrú kartu EÚ, túto poznámku nevloží.

Ak bola v súlade s príslušnými medzinárodnými nástrojmi alebo vnútroštátnym právom zodpovednosť za medzinárodnú ochranu držiteľa modrej karty EÚ presunutá na členský štát po tom, ako vydal modrú kartu EÚ v súlade s prvým pododsekom, tento členský štát zodpovedajúcim spôsobom do troch mesiacov po tomto presune zodpovednosti poznámku zmení.

6. Ak členský štát vydá modrú kartu EÚ na základe vyšších odborných zručností pre povolania, ktoré sa neuvádzajú v prílohe I, členský štát, ktorý vydáva modrú kartu EÚ, uvedie v tejto modrej karte EÚ v kolónke „Poznámky“ poznámku: „[Povolenia, ktoré nie sú uvedené v prílohe I]“.
7. Počas obdobia platnosti modrej karty EÚ je jej držiteľ oprávnený na:
 - a) vstup, opätovný vstup a pobyt na území členského štátu, ktorý modrú kartu EÚ vydal; a
 - b) využívanie práv stanovených v tejto smernici.

Článok 10

Žiadosti o prijatie

1. Členské štáty určia, či žiadosti o modrú kartu EÚ má podať štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ. Alternatívne, môžu členské štáty povoliť, aby žiadosti podal ktorýkoľvek z nich.

2. Žiadosť o modrú kartu EÚ sa posúdi a preskúma buď vtedy, keď sa dotknutý štátny príslušník tretej krajiny zdržiava mimo územia členského štátu, do ktorého chce byť prijatý, alebo keď sa už zdržiava na území tohto členského štátu ako držiteľ platného povolenia na pobyt alebo dlhodobého víza.
3. Odchyľne od odseku 2 môže členský štát v súlade so svojím vnútroštátnym právom akceptovať žiadosť o modrú kartu EÚ predloženú štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý nie je držiteľom platného povolenia na pobyt alebo dlhodobého víza, ale zdržiava sa na jeho území oprávnene.

Článok 11

Procesné záruky

1. Príslušné orgány dotknutého členského štátu prijmú rozhodnutie o žiadosti o modrú kartu EÚ a písomne ho oznámia žiadateľovi v súlade s postupmi oznamovania stanovenými v práve uvedeného členského štátu. Uvedené rozhodnutie sa prijme a oznámi čo najskôr, najneskôr však do 90 dní odo dňa podania úplnej žiadosti.

Ak je zamestnávateľ uznaným zamestnávateľom v súlade s článkom 13, rozhodnutie o žiadosti o modrú kartu EÚ sa prijme a oznámi čo najskôr, najneskôr však do 30 dní odo dňa podania úplnej žiadosti.

2. Ak sú doklady predložené alebo informácie poskytnuté na podporu žiadosti nedostatočné alebo neúplné, príslušné orgány oznámia žiadateľovi, ktoré dodatočné doklady alebo informácie sa vyžadujú, a stanovujú primeranú lehotu na ich predloženie alebo poskytnutie. Plynutie lehoty uvedenej v odseku 1 sa pozastaví, dokým nie sú orgánom doručené požadované dodatočné doklady alebo informácie. Ak sa požadované dodatočné doklady alebo informácie v uvedenej lehote neposkytnú, žiadosť môže byť zamietnutá.
3. Každé rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o modrú kartu EÚ, odňatí modrej karty EÚ alebo zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty EÚ sa písomne oznámi dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a v prípade potreby jeho zamestnávateľovi v súlade s postupmi oznamovania stanovenými v príslušnom vnútroštátnom práve. V oznámení sa uvedú dôvody rozhodnutia a príslušný orgán, na ktorom možno podať odvolanie, ako aj lehota na podanie odvolania. Členské štáty stanovujú účinný súdny prostriedok nápravy v súlade s vnútroštátnym právom.
4. Žiadateľovi sa musí umožniť podať žiadosť o obnovenie svojej modrej karty EU pred uplynutím jej platnosti. Na podanie žiadosti o obnovenie môžu členské štáty stanoviť lehotu najviac 90 dní pred uplynutím platnosti modrej karty EÚ.

5. Ak platnosť modrej karty EÚ uplynie počas konania o jej obnovení, členský štát povolí štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zdržiavať sa na svojom území ako držiteľovi modrej karty EÚ dovtedy, kým príslušné orgány neprijmú rozhodnutie o žiadosti o obnovenie.
6. Ak členské štáty vydávajú vnútroštátne povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, poskytnú držiteľom modrej karty EÚ rovnaké procesné záruky ako tie, ktoré sú stanovené v ich vnútroštátnych systémoch, ak sú procesné záruky stanovené v týchto vnútroštátnych systémoch výhodnejšie ako záruky stanovené v odsekoch 1 až 5.

Článok 12

Poplatky

Členské štáty môžu za vybavovanie žiadostí v súlade s touto smernicou požadovať úhradu poplatkov. Výška poplatkov uložených členským štátom za spracovanie žiadostí nesmie byť neprimeraná alebo nadmerná.

Ak členské štáty vydávajú vnútroštátne povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, nevyžadujú od žiadateľov o modrú kartu EÚ, aby platili vyššie poplatky, ako sú poplatky uložené žiadateľom o vnútroštátne povolenia.

Článok 13

Uznaní zamestnávateľa

1. Členské štáty môžu v súlade so svojim vnútroštátnym právom alebo správnu praxou stanoviť postupy uznávania zamestnávateľov na účely zjednodušeného postupu na získanie modrej karty EÚ.

Ak členský štát stanoví takéto postupy uznávania, poskytne dotknutým zamestnávateľom jasné a transparentné informácie, okrem iného vo vzťahu k podmienkam a kritériám uznávania, obdobiach platnosti uznania a dôsledkom nedodržiavania podmienok uznania vrátane možného odňatia alebo zamietnutia žiadosti o obnovenie uznania, ako aj sankciám, ktoré sa uplatňujú.

Postupy uznávania nesmú vytvárať neprimerané alebo nadmerné administratívne zaťaženie alebo náklady pre zamestnávateľov, najmä pre malé a stredné podniky.

2. Zjednodušený postup zahŕňa spracovanie žiadostí v súlade s článkom 11 ods. 1 druhým pododsekom. Žiadatelia sú oslobodení od povinnosti predložiť alebo poskytnúť dôkaz alebo dôkazy uvedené v článku 5 ods. 1 písm. b) alebo e) alebo v článku 5 ods. 7.

3. Členské štáty môžu odmietnuť uznať zamestnávateľa podľa odseku 1, ak bola danému zamestnávateľovi uložená sankcia za:
- a) zamestnávanie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín v súlade so smernicou 2009/52/ES;
 - b) nedeklarovanú prácu alebo nelegálne zamestnávanie podľa vnútroštátneho práva; alebo
 - c) nesplnenie svojich právnych povinností týkajúcich sa sociálneho zabezpečenia, daní, pracovných práv alebo pracovných podmienok.

V každom rozhodnutí o odmietnutí uznania zamestnávateľa sa zohľadňujú osobitné okolnosti prípadu vrátane času, ktorý uplynul od uloženia sankcie, a dodržiava sa zásada proporcionality.

4. Členské štáty môžu zamietnuť žiadosť o obnovenie, alebo môžu rozhodnúť o odňatí uznania zamestnávateľa, ak zamestnávateľ nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice alebo keď bolo uznanie získané podvodom.
5. Ak členské štáty vydajú vnútroštátne povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania a zavedú postupy uznávania pre zamestnávateľov, ktoré uľahčujú vydávanie takýchto povolení na pobyt, uplatňujú rovnaké postupy uznávania na žiadosti o modrú kartu EÚ, ak sú postupy uznávania pre vydávanie takýchto povolení výhodnejšie ako postupy stanovené v odsekoch 1 až 4.

Článok 14

Sankcie voči zamestnávateľom

1. Členské štáty stanovujú sankcie pre zamestnávateľov, ktorí nesplnili svoje povinnosti podľa tejto smernice. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.
2. Členské štáty stanovujú opatrenia na zabránenie možnému zneužívaniu tejto smernice. Tieto opatrenia zahŕňajú monitorovanie, posudzovanie a prípadne inšpekciu v súlade s vnútroštátnym právom alebo administratívnou praxou.

KAPITOLA IV

PRÁVA

Článok 15

Prístup na trh práce

1. Držitelia modrej karty EÚ majú prístup k vysokokvalifikovanému zamestnaniu v dotknutom členskom štáte za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Počas prvých 12 mesiacov legálneho zamestnania dotknutej osoby v postavení držiteľa modrej karty EÚ môže členský štát:

- a) požadovať, aby sa zmena zamestnávateľa alebo zmena, ktorá môže ovplyvniť splnenie kritérií prijatia stanovených v článku 5, oznámila príslušným orgánom v uvedenom členskom štáte v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve; a
- b) podmieniť každú zmenu zamestnávateľa overeniu situácie na trhu práce, pokiaľ členský štát vykoná takéto overenie v súlade s článkom 7 ods. 2 písm. a).

Právo držiteľa modrej karty EÚ zmeniť zamestnanie môže byť pozastavené najviac na 30 dní, kým dotknutý členský štát overí, či sú splnené podmienky prijatia stanovené v článku 5 a či dané voľné pracovné miesto nemohli obsadiť osoby uvedené v článku 7 ods. 2 písm. a). Dotknutý členský štát môže v lehote týchto 30 dní vzniesť námietku proti zmene zamestnania.

3. Po uplynutí lehoty 12 mesiacov uvedenej v odseku 2 môžu členské štáty vyžadovať len to, aby sa zmena zamestnávateľa alebo zmena, ktorá má vplyv na plnenie kritérií prijímania uvedených v článku 5, oznámila v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve. Takáto požiadavka nepozastavuje právo držiteľa modrej karty EÚ prijať a vykonávať nové zamestnanie.

4. Počas obdobia nezamestnanosti môže držiteľ modrej karty EÚ hľadať a prijať zamestnanie v súlade s týmto článkom. Držiteľ modrej karty EÚ oznámi začiatok a prípadne koniec obdobia nezamestnanosti príslušným orgánom členského štátu pobytu v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi.
5. Bez toho, aby boli dotknuté kritériá prijímania stanovené v článku 5, môžu členské štáty držiteľom modrej karty EÚ umožniť vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť paralelne s činnosťou vykonávanou v rámci vysokokvalifikovaného zamestnania, a to v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve. Tým nie je dotknutá právomoc členských štátov obmedziť rozsah povolenej samostatnej zárobkovej činnosti.

Každá takáto samostatná zárobková činnosť musí byť vedľajšia vo vzťahu k hlavnej činnosti dotknutej osoby, ktorú vykonáva ako držiteľ modrej karty EÚ.
6. Ak členské štáty vydávajú vnútroštátne povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, zaručujú držiteľom modrej karty EÚ prístup k samostatne zárobkovým činnostiam za podmienok, ktoré nie sú menej výhodné ako podmienky stanovené v príslušnom vnútroštátnom systéme.
7. Bez toho, aby boli dotknuté kritériá prijímania stanovené v článku 5, môžu členské štáty držiteľom modrej karty EÚ umožniť vykonávať inú zárobkovú činnosť ako tú, ktorú ako hlavnú činnosť vykonávajú ako držiteľ modrej karty EÚ, v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve.

8. Odchylné od odseku 1 môže členský štát zachovať obmedzenia prístupu k zamestnaniu v súlade s existujúcim vnútroštátnym právom alebo právom Únie, pokiaľ takéto činnosti vykonávané v rámci zamestnania zahŕňajú aspoň príležitostné vykonávanie verejnej moci a zodpovednosť za ochranu všeobecných záujmov štátu, alebo ak sú takéto činnosti vykonávané v rámci zamestnania vyhradené pre štátnych príslušníkov daného členského štátu, občanov Únie alebo občanov EHS.
9. Tento článok sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zásada uprednostňovania občanov Únie, ak sa uplatňuje v zmysle príslušných relevantných aktov o pristúpení.

Článok 16

Rovnaké zaobchádzanie

1. Držitelia modrej karty EÚ majú právo na rovnaké zaobchádzanie ako štátni príslušníci členského štátu, ktorý modrú kartu EÚ vydal, pokiaľ ide o:
 - a) podmienky zamestnávania vrátane minimálneho veku, v ktorom môžu pracovať, pracovné podmienky vrátane platu a ukončenia pracovného pomeru, pracovný čas, dovolenku a sviatky, ako aj požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia na pracovisku;
 - b) slobodu združovania a spolčovania sa a členstva v organizácii zastupujúcej pracovníkov alebo zamestnávateľov alebo v akejkoľvek organizácii, ktorej členovia vykonávajú určité povolanie, vrátane práv a výhod poskytovaných takýmito organizáciami, a to bez toho, aby tým boli dotknuté vnútroštátne ustanovenia o verejnom poriadku a verejnej bezpečnosti;

- c) vzdelávanie a odbornú prípravu;
- d) uznávanie diplomov, osvedčení a inej odbornej kvalifikácie v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi;
- e) časti sociálneho zabezpečenia uvedené v článku 3 nariadenia (ES) č. 883/2004; a
- f) prístup k tovarom a službám a k dodávaniu tovarov a služieb určených pre verejnosť vrátane postupov pri hľadaní ubytovania, ako aj informačných a poradenských služieb poskytovaných úradmi práce.

2. V súvislosti s odsekom 1 písm. c) môžu členské štáty obmedziť rovnaké zaobchádzanie v oblasti štipendií a študentských pôžičiek alebo iných grantov a pôžičiek týkajúcich sa stredného a vysokoškolského vzdelávania a odbornej prípravy. Na prístup k univerzitnému a post-sekundárnemu vzdelávaniu sa môžu vzťahovať špecifické požiadavky v súlade s vnútroštátnym právom.

Pokiaľ ide o odsek 1 písm. f), členské štáty môžu obmedziť rovnaké zaobchádzanie v oblasti postupov pri hľadaní ubytovania. Tým nie je dotknutá zmluvná sloboda v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom.

3. Držitelia modrej karty EÚ, ktorí sa presťahujú do tretej krajiny, alebo ich pozostali, ktorí majú pobyt v niektorej tretej krajine a ktorých práva sú odvodené od držiteľa modrej karty EÚ, dostávajú v starobe, invalidite a v prípade úmrtia zákonné dávky, ktoré sa zakladajú na predchádzajúcom zamestnaní držiteľa modrej karty EÚ a ktoré boli nadobudnuté v súlade s právnymi predpismi uvedenými v článku 3 nariadenia (ES) č. 883/2004, a to za rovnakých podmienok a v rovnakej výške ako štátni príslušníci dotknutých členských štátov, keď sa takíto štátni príslušníci presťahujú do tretej krajiny.
4. Právom na rovnaké zaobchádzanie podľa odseku 1 nie je dotknuté právo členského štátu odňať alebo zamietnuť žiadosť o obnovenie modrej karty EÚ v súlade s článkom 8.
5. Tento článok sa nevzťahuje na držiteľov modrej karty EÚ, ktorí požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie v dotknutom členskom štáte.
6. Tento článok sa vzťahuje na držiteľov modrej karty EÚ s postavením medzinárodnej ochrany len vtedy, ak majú pobyt v inom členskom štáte, ako je členský štát, ktorý im medzinárodnú ochranu poskytol.
7. Ak členské štáty vydávajú vnútroštátne povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, poskytnú držiteľom modrej karty EÚ tie isté práva na rovnaké zaobchádzanie ako tie, ktoré poskytujú držiteľom vnútroštátnych povolení na pobyt, ak je takéto rovnaké zaobchádzanie výhodnejšie ako práva stanovené v tomto článku.

Článok 17
Rodinní príslušníci

1. Smernica 2003/86/ES sa uplatňuje s výhradou odchýlok uvedených v tomto článku.
2. Odchylne od článku 3 ods. 1 a článku 8 smernice 2003/86/ES sa zlúčenie rodiny neviaže na požiadavku, aby mal držiteľ modrej karty EÚ dostatočné vyhliadky na získanie povolenia na trvalý pobyt, mal povolenie na pobyt na obdobie aspoň jedného roka alebo aby mal za sebou určité minimálne obdobie pobytu.
3. Odchylne od článku 4 ods. 1 tretieho pododseku a článku 7 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/86/ES sa integračné podmienky a opatrenia v nich uvedené môžu uplatňovať, ale len po tom, ako sa v prípade dotknutých osôb schválilo zlúčenie rodiny.
4. Odchylne od článku 5 ods. 4 prvého pododseku smernice 2003/86/ES, ak sa podmienky zlúčenia rodiny splnia a úplné žiadosti sa predložia súčasne, rozhodnutia o žiadostiach rodinných príslušníkov sa prijmu a oznámia v rovnakom čase ako rozhodnutie o žiadosti o modrú kartu EÚ. Ak sa rodinní príslušníci pripoja k držiteľovi modrej karty EÚ po tom, ako mu bola udelená modrá karta EÚ, a ak sú splnené podmienky zlúčenia rodiny, rozhodnutie sa prijme a oznámi čo najskôr, najneskôr však do 90 dní odo dňa podania úplnej žiadosti. Článok 11 ods. 2 a 3 tejto smernice sa uplatňuje zodpovedajúcim spôsobom.

5. Odchylné od článku 13 ods. 2 a 3 smernice 2003/86/ES je obdobie platnosti povolení na pobyt rodinných príslušníkov rovnaká ako pri držiteľovi modrej karty EÚ, pokiaľ to umožňuje obdobie platnosti ich cestovných dokladov.
6. Odchylné od článku 14 ods. 2 smernice 2003/86/ES neuplatňujú členské štáty žiadne časové obmedzenie, pokiaľ ide o prístup rodinných príslušníkov na pracovný trh. Odchylné od článku 14 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice a bez toho, aby boli dotknuté obmedzenia uvedené v článku 15 ods. 8 tejto smernice, majú rodinní príslušníci prístup k akémukoľvek zamestnaniu a samostatnej zárobkovej činnosti v súlade s uplatniteľnými požiadavkami podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu.
7. Odchylné od článku 15 ods. 1 smernice 2003/86/ES možno na účely výpočtu obdobia pobytu vyžadovaného na získanie samostatného povolenia na pobyt kumulovať pobyt v rôznych členských štátoch. Členské štáty môžu vyžadovať dva roky oprávneného a nepretržitého pobytu na území členského štátu, v ktorom sa podáva žiadosť o samostatné povolenie na pobyt bezprostredne pred podaním príslušnej žiadosti.
8. Tento článok sa neuplatňuje na rodinných príslušníkov držiteľov modrej karty EÚ, ktorí požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie v dotknutom členskom štáte.
9. Tento článok sa uplatňuje na rodinných príslušníkov držiteľov modrej karty EÚ s postavením medzinárodnej ochrany len vtedy, ak títo držiteľia modrej karty EÚ majú pobyt v inom členskom štáte, ako je členský štát, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu.

10. Ak členské štáty vydávajú vnútroštátne povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, poskytnú držiteľom modrej karty EÚ a ich rodinným príslušníkom tie isté práva ako tie, ktoré poskytujú držiteľom vnútroštátnych povolení na pobyt a ich rodinným príslušníkom, ak sú takéto práva výhodnejšie ako práva stanovené v tomto článku.

Článok 18

Postavenie osoby s dlhodobým pobytom EÚ pre držiteľov modrej karty EÚ

1. Smernica 2003/109/ES sa uplatňuje s výhradou odchýlok uvedených v tomto článku.
2. Odchylné od článku 4 ods. 1 smernice 2003/109/ES môže držiteľ modrej karty EÚ, ktorý využil možnosť stanovenú v článku 21 tejto smernice, kumulovať obdobia pobytu v rôznych členských štátoch, aby splnil požiadavku týkajúcu sa dĺžky pobytu, ak tento držiteľ modrej karty EÚ akumuloval:
 - a) počet rokov oprávneného a nepretržitého pobytu vyžadovaného podľa článku 4 ods. 1 smernice 2003/109/ES ako držiteľ modrej karty EÚ, vnútroštátneho povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, povolenia ako výskumného pracovníka alebo prípadne povolenia ako študenta v súlade s článkom 4 ods. 2 druhým pododsekom smernice 2003/109/ES alebo ako osoba s postavením medzinárodnej ochrany na území členských štátov; a

- b) dva roky oprávneného a nepretržitého pobytu ako držiteľ modrej karty EÚ na území členského štátu, v ktorom sa podáva žiadosť o postavenie osoby s dlhodobým pobytom EÚ bezprostredne pred podaním príslušnej žiadosti.
3. Na účely výpočtu obdobia oprávneného a nepretržitého pobytu v Únii uvedeného v odseku 2 písm. a) tohto článku a odchylné od článku 4 ods. 3 prvého pododseku smernice 2003/109/ES neprerušia obdobia neprítomnosti na území dotknutého členského štátu obdobia oprávneného a nepretržitého pobytu v Únii, ak sú tieto obdobia neprítomnosti kratšie než 12 po sebe nasledujúcich mesiacov a spolu nepresahujú 18 mesiacov počas uvedeného obdobia.
4. Odchylné od článku 9 ods. 1 písm. c) smernice 2003/109/ES, členské štáty predĺžia na 24 po sebe nasledujúcich mesiacov obdobia neprítomnosti na území Únie, počas ktorého je osobe s dlhodobým pobytom EÚ, ktorá je držiteľom povolenia na dlhodobý pobyt, na ktorom sa uvádza poznámka podľa článku 19 ods. 2. tejto smernice, a jej rodinným príslušníkom, ktorým bolo udelené postavenie osôb s dlhodobým pobytom EÚ, povolené opustiť územie Únie.
5. Článok 16 ods. 1 písm. f), článok 16 ods. 3, článok 20 a prípadne články 17 a 22 sa uplatňujú na držiteľov povolenia na dlhodobý pobyt, na ktorom sa uvádza poznámka podľa článku 19 ods. 2.

6. Ak osoba s dlhodobým pobytom EÚ, ktorá je držiteľom povolenia na dlhodobý pobyt, na ktorom sa uvádza poznámka podľa článku 19 ods. 2 tejto smernice, uplatňuje svoje právo presťahovať sa do druhého členského štátu podľa kapitoly III smernice 2003/109/ES, článok 14 ods. 3 a 4 uvedenej smernice sa neuplatňuje. Druhý členský štát môže uplatniť opatrenia v súlade s článkom 21 ods. 8 tejto smernice.

Článok 19

Povolenie na dlhodobý pobyt

1. Členské štáty vydajú držiteľom modrej karty EÚ, ktorí spĺňajú podmienky stanovené v článku 18 tejto smernice na získanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom EÚ, povolenie na pobyt v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002.
2. V povolení na pobyt uvedenom v odseku 1 uvedú členské štáty v kolónke „Poznámky“ slová „Bývalý držiteľ modrej karty EÚ“.

KAPITOLA V

MOBILITA MEDZI ČLENSKÝMI ŠTÁTMI

Článok 20

Krátkodobá mobilita

1. Ak štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom platnej modrej karty EÚ vydané členským štátom, ktorý v plnom rozsahu uplatňuje schengenské *acquis*, vstúpi do jedného alebo viacerých druhých členských štátov a zdržiava sa v nich na účely vykonávania pracovnej činnosti v trvaní najviac 90 dní počas akéhokoľvek 180-dňového obdobia, druhý členský štát nevyžaduje okrem modrej karty EÚ žiadne iné povolenie na vykonávanie takejto činnosti.
2. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty EÚ vydané členským štátom, ktorý schengenské *acquis* neuplatňuje v plnom rozsahu, je oprávnený na vstup do jedného alebo viacerých druhých členských štátov a na pobyt v nich na účely vykonávania pracovnej činnosti v trvaní najviac 90 dní počas akéhokoľvek 180-dňového obdobia na základe modrej karty EÚ a platného cestovného dokladu. Ak držiteľ modrej karty EÚ prekročí vnútornú hranicu, na ktorej ešte neboli zrušené kontroly, do druhého členského štátu, ktorý uplatňuje schengenské *acquis* v plnom rozsahu, druhý členský štát môže od držiteľa modrej karty EÚ požadovať, aby predložil dôkaz o pracovnom účele pobytu. Druhý členský štát nesmie okrem platnej modrej karty EÚ požadovať žiadne iné povolenie na výkon pracovnej činnosti.

Článok 21
Dlhodobá mobilita

1. Štátny príslušník tretej krajiny je po 12 mesiacoch oprávneného pobytu v prvom členskom štáte v postavení držiteľa modrej karty EÚ oprávnený vstúpiť na územie druhého členského štátu, mať v ňom pobyt a pracovať na účely výkonu vysokokvalifikovaného zamestnania na základe modrej karty EÚ a platného cestovného dokladu podľa podmienok stanovených v tomto článku.
2. Ak modrú kartu EÚ vydá členský štát, ktorý neuplatňuje schengenské *acquis* v plnom rozsahu, a držiteľ modrej karty EÚ prekročí na účely dlhodobej mobility vnútornú hranicu, na ktorej ešte neboli zrušené kontroly, do druhého členského štátu, ktorý uplatňuje schengenské *acquis* v plnom rozsahu, druhý členský štát môže od držiteľa modrej karty EÚ požadovať, aby predložil platnú modrú kartu EÚ vydanú prvým členským štátom a pracovnú zmluvu alebo záväznú pracovnú ponuku na vysokokvalifikované zamestnanie v druhom členskom štáte na obdobie najmenej šiestich mesiacov.
3. Čo najskôr, a najneskôr jeden mesiac po tom, ako držiteľ modrej karty EÚ vstúpi na územie druhého členského štátu, predloží sa príslušnému orgánu tohto členského štátu žiadosť o modrú kartu EÚ. Táto žiadosť sa predloží spolu so všetkými dokladmi preukazujúcimi splnenie podmienok stanovených v odseku 4 pre druhý členský štát. Členské štáty určia, či má žiadosti podávať štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ. Alternatívne môžu členské štáty povoliť, aby žiadosti podal ktorýkoľvek z nich.

Držiteľ modrej karty EÚ má povolené začať pracovať v druhom členskom štáte najneskôr 30 dní odo dňa podania úplnej žiadosti.

Žiadosť sa môže podať príslušným orgánom druhého členského štátu v čase, keď sa držiteľ modrej karty EÚ ešte stále zdržiava na území prvého členského štátu.

4. Na účely žiadosti, ako sa uvádza v odseku 3, žiadateľ predloží:
- a) platnú modrú kartu EÚ vydanú prvým členským štátom;
 - b) platnú pracovnú zmluvu alebo – ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve – záväznú pracovnú ponuku na vysokokvalifikované zamestnanie v druhom členskom štáte na obdobie najmenej šiestich mesiacov;
 - c) v prípade regulovaných povolání doklady osvedčujúce splnenie podmienok stanovených podľa vnútroštátneho práva pre výkon regulovaného povolania občanmi Únie, ktoré je uvedené v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke v súlade s vnútroštátnym právom;
 - d) platný cestovný doklad, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve; a
 - e) dôkaz o dodržaní minimálnej výšky platu stanovenej v druhom členskom štáte pri uplatnení článku 5 ods. 3 alebo prípadne článku 5 ods. 4 alebo ods. 5.

S ohľadom na prvý pododsek písm. c) sa na účely podania žiadosti o modrú kartu EÚ v druhom členskom štáte s držiteľmi modrej karty EÚ zaobchádza rovnako ako s občanmi Únie, pokiaľ ide o uznávanie odborných kvalifikácií, v súlade s uplatniteľným právom Únie a vnútroštátnym právom.

V prípade neregulovaných povolání, v súvislosti s ktorými prvý členský štát vydal modrú kartu EÚ na základe vyšších odborných zručností pre povolania, ktoré sa neuvádzajú v prílohe I, sa od žiadateľa môže vyžadovať predloženie dokladov potvrdzujúcich vyššiu odbornú kvalifikáciu v súvislosti s prácou, ktorá sa má vykonať, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve druhého členského štátu.

5. Na účely žiadosti, ako sa uvádza v odseku 3, môže dotknutý členský štát od žiadateľa vyžadovať, aby:
- a) v prípade neregulovaných povolání, v ktorých držiteľ modrej karty EÚ pracoval menej ako dva roky v prvom členskom štáte, predložil doklady osvedčujúce vyššiu odbornú kvalifikáciu v súvislosti s prácou, ktorá sa má vykonávať, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve;
 - b) predložil dôkaz o zdravotnom poistení alebo – ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve – o tom, že oň požiadal, a to na všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu na obdobie, na ktoré sa v súvislosti s pracovnou zmluvou neposkytuje takéto poistenie ani prislúchajúci nárok na dávky alebo z nej takéto krytie ani nárok nevyplýva.

6. Druhý členský štát zamietne žiadosť o modrú kartu EÚ, ak:
- a) nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 4;
 - b) predložené doklady boli získané podvodným spôsobom, boli sfalšované alebo pozmenené;
 - c) zamestnanie nespĺňa podmienky podľa platných právnych predpisov, stanovené v kolektívnych zmluvách alebo zavedené postupmi v zmysle článku 5 ods. 2; alebo
 - d) držiteľ modrej karty EÚ predstavuje hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie.
7. V súvislosti s každým postupom podávania žiadostí na účely dlhodobej mobility sa zodpovedajúcim spôsobom uplatňujú procesné záruky stanovené v článku 11 ods. 2 a 3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4 tohto článku, v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o dlhodobú mobilitu sa zohľadnia špecifické okolnosti daného prípadu a dodržiava sa zásada proporcionality.
8. Druhý členský štát môže žiadosť o modrú kartu EÚ zamietnuť na základe overenia vykonaného v súlade s článkom 7 ods. 2 písm. a) len v prípade, že daný členský štát vykonáva takéto overovania, ak je prvým členským štátom.

9. Druhý členský štát prijme jedno z týchto rozhodnutí o žiadosti o modrú kartu EÚ a to buď:
- a) vydať modrú kartu EÚ a povoliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny pobyt na svojom území na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, ak sú splnené podmienky pre mobilitu stanovené v tomto článku alebo
 - b) zamietnuť žiadosť a požadovať od žiadateľa a jeho rodinných príslušníkov v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve opustiť jeho územie, ak podmienky na mobilitu stanovené v tomto článku nie sú splnené.

Odchyľne od článku 11 ods. 1, druhý členský štát svoje rozhodnutie žiadateľovi a prvému členskému štátu písomne oznámi čo najskôr, najneskôr však do 30 dní odo dňa predloženia úplnej žiadosti.

Členský štát môže za výnimočných a riadne odôvodnených okolností spojených so zložitou žiadosťou predĺžiť lehotu uvedenú v druhom pododseku o 30 dní. O predĺžení informuje žiadateľa najneskôr do 30 dní odo dňa predloženia úplnej žiadosti.

Druhý členský štát vo svojom oznámení prvému členskému štátu uvedie všetky dôvody zamietnutia žiadosti uvedené v odseku 6 písm. b) a d).

10. Ak platnosť modrej karty EÚ vydananej prvým členským štátom uplynie počas konania, druhý členský štát môže vydať dočasné vnútroštátne povolenie na pobyt alebo rovnocenné povolenie, ktoré žiadateľovi umožní ďalej sa oprávnenne zdržiavať na jeho území dovtedy, kým príslušné orgány neprijmú rozhodnutie o žiadosti.
11. Ak držiteľ modrej karty EÚ a prípadne jeho alebo jej rodinní príslušníci využívajú možnosť presťahovať sa do iného členského štátu v zmysle tohto článku a článku 22 druhý raz, potom v tomto druhom prípade a každom ďalšom prípade je „prvým členským štátom“ ten členský štát, z ktorého sa držiteľ modrej karty EÚ sťahuje, a „druhým členským štátom“ sa rozumie ten členský štát, v ktorom žiada o pobyt. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku sa držiteľ modrej karty EÚ môže do iného členského štátu presťahovať druhý raz po šiestich mesiacoch oprávneného pobytu v prvom členskom štáte v postavení držiteľa modrej karty EÚ.

Článok 22

Pobyt rodinných príslušníkov v druhom členskom štáte

1. Ak sa držiteľ modrej karty EÚ presťahuje do druhého členského štátu v súlade s článkom 21 a ak rodina držiteľa modrej karty EÚ už bola usadená v prvom členskom štáte, jeho rodinní príslušníci sú oprávnení držiteľa modrej karty EÚ sprevádzať alebo sa k nemu pripojiť.

V prípadoch uvedených v prvom pododseku tohto odseku sa uplatňuje smernica 2003/86/ES a článok 17 tejto smernice, s výhradou výnimiek stanovených v odsekoch 2 až 7 tohto článku.

Ak rodina nebola usadená už v prvom členskom štáte, uplatňuje sa článok 17 tejto smernice.

2. Odchylné od článku 13 ods. 1 smernice 2003/86/ES majú rodinní príslušníci držiteľa modrej karty EÚ právo na vstup a pobyt v druhom členskom štáte na základe platných povolení na pobyt získaných v prvom členskom štáte ako rodinní príslušníci držiteľa modrej karty EÚ.

Ak povolenia na pobyt rodinných príslušníkov vydal členský štát, ktorý schengenské *acquis* neuplatňuje v plnom rozsahu, a uvedení rodinní príslušníci držiteľa modrej karty EÚ sa k nemu pripájajú na účely presťahovania sa do druhého členského štátu, ktorý uplatňuje schengenské *acquis* v plnom rozsahu, druhý členský štát má právo vyžadovať, aby rodinní príslušníci pri prekračovaní vnútornej hranice, na ktorej ešte neboli zrušené kontroly, predložili svoje povolenia na pobyt, ktoré získali v prvom členskom štáte ako rodinní príslušníci držiteľa modrej karty EÚ.

3. Odchylné od článku 5 ods. 3 smernice 2003/86/ES, dotknutí rodinní príslušníci alebo držiteľ modrej karty EÚ predložia najneskôr do jedného mesiaca od vstupu na územie druhého členského štátu jeho príslušným orgánom v súlade s vnútroštátnym právom žiadosť o povolenie na pobyt rodinného príslušníka.

Ak platnosť povolenia na pobyt rodinného príslušníka vydaného v prvom členskom štáte uplynie počas konania alebo ak toto povolenie držiteľa už viac neoprávňuje na oprávnený pobyt v druhom členskom štáte, druhý členský štát povolí tomuto rodinnému príslušníkovi zdržiavať sa na svojom území a to dovtedy, kým príslušné orgány druhého členského štátu neprijmú rozhodnutie o žiadosti v prípade potreby vydaním dočasného vnútroštátneho povolenia na pobyt alebo rovnocenného povolenia.

4. Odchylné od článku 5 ods. 2 a článku 7 ods. 1 smernice 2003/86/ES môže druhý členský štát od dotknutých rodinných príslušníkov spolu s ich žiadosťou o povolenie na pobyt požadovať najmä, aby predložili:
- a) ich povolenia na pobyt v prvom členskom štáte a platný cestovný doklad alebo ich overené kópie;
 - b) dôkaz o tom, že v prvom členskom štáte mali pobyt ako rodinní príslušníci držiteľa modrej karty EÚ;
 - c) písomný dôkaz uvedený v článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 2003/86/ES.

5. Ak sú splnené podmienky stanovené v tomto článku a žiadosti boli podané súčasne, druhý členský štát vydá povolenia na pobyt pre rodinných príslušníkov súčasne s modrou kartou EÚ.

Odchyľne od článku 17 ods. 4, ak podmienky stanovené v tomto článku sú splnené a rodinní príslušníci sa k držiteľovi modrej karty EÚ pripoja po tom, ako mu bola udelená modrá karta EÚ, povolenia na pobyt pre rodinných príslušníkov sa udelia najneskôr do 30 dní odo dňa podania úplnej žiadosti.

Členské štáty môžu za riadne odôvodnených okolností spojených so zložitou žiadosťou predĺžiť lehotu uvedenú v druhom pododseku najviac o 30 dní.

6. Tento článok sa uplatňuje na rodinných príslušníkov držiteľov modrej karty EÚ s postavením medzinárodnej ochrany len vtedy, ak sa títo držiteľia modrej karty EÚ presťahujú na účely pobytu do iného členského štátu, ako je členský štát, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu.
7. Tento článok sa neuplatňuje na rodinných príslušníkov držiteľov modrej karty EÚ, ktorí požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie v druhom členskom štáte.

Článok 23

Záruky a sankcie v prípade mobility

1. Bez ohľadu na článok 8 ods. 1 písm. a) a článok 8 ods. 2 písm. a), ak sa držiteľ modrej karty EÚ presťahuje do iného členského štátu podľa článku 21, prvý členský štát neodníme modrú kartu EÚ predtým, ako druhý členský štát neprijme rozhodnutie o žiadosti o dlhodobú mobilitu.
2. Ak druhý členský štát žiadosť o modrú kartu EÚ zamietne v súlade s článkom 21 ods. 9 písm. b), prvý členský štát na žiadosť druhého členského štátu povolí držiteľovi modrej karty EÚ a prípadne jeho rodinným príslušníkom opätovný vstup, a to bez formalít a bezodkladne. Tento postup sa uplatní aj v prípade, ak obdobie platnosti modrej karty EÚ vydananej prvým členským štátom uplynulo alebo karta bola v priebehu posudzovania žiadosti odňatá.
3. Držiteľ modrej karty EÚ alebo zamestnávateľ v druhom členskom štáte môžu znášať náklady spojené s opätovným vstupom držiteľa modrej karty EÚ a jeho rodinných príslušníkov podľa odseku 2.
4. Členské štáty môžu v súlade s článkom 14 uložiť sankcie voči zamestnávateľovi držiteľa modrej karty EÚ, ak je zamestnávateľ zodpovedný za nedodržanie podmienok mobility stanovených v tejto kapitole.

5. Ak členský štát odníme alebo neobnoví modrú kartu EÚ, ktorá obsahuje poznámku uvedenú v článku 9 ods. 5, a rozhodne sa vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, požiada členský štát uvedený v poznámke, aby potvrdil, či je daná osoba naďalej osobou s postavením medzinárodnej ochrany v danom členskom štáte. Členský štát uvedený v poznámke odpovie do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o informácie.

Ak je štátny príslušník tretej krajiny naďalej osobou s postavením medzinárodnej ochrany v členskom štáte uvedenom v poznámke, vyhostí sa do tohto členského štátu, ktorý jemu a jeho rodinným príslušníkom bezodkladne a bez formalít povolí opätovný vstup, a to bez toho, aby bolo dotknuté uplatniteľné právo Únie alebo vnútroštátne právo a zásada celistvosti rodiny.

Odchylne od druhého pododseku tohto odseku, členský štát, ktorý prijal rozhodnutie o vyhostení, má v súlade so svojimi medzinárodnými záväzkami naďalej právo presunúť štátneho príslušníka tretej krajiny do inej krajiny ako členského štátu, ktorý poskytol medzinárodnú ochranu, ak sú splnené podmienky uvedené v článku 21 ods. 2 smernice 2011/95/EÚ s ohľadom na uvedeného štátneho príslušníka tretej krajiny.

6. Ak držiteľ modrej karty EÚ alebo jeho rodinní príslušníci prekročia vonkajšiu hranicu členského štátu, ktorý schengenské *acquis* uplatňuje v plnom rozsahu, uvedený členský štát nahliadne do Schengenského informačného systému v súlade s nariadením (EÚ) 2016/399. Dotknutý členský štát odoprie vstup v prípade osôb, v súvislosti s ktorými sa vytvoril zápis na účely odopretia vstupu a pobytu v Schengenskom informačnom systéme.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24

Prístup k informáciám a monitorovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli pre žiadateľov o modrú kartu EÚ ľahko dostupné informácie o písomných dôkazoch potrebných k žiadosti ako aj informácie o podmienkach vstupu a pobytu platných pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a pre ich rodinných príslušníkov vrátane práv, povinností a procesných záruk. Uvedené informácie zahŕňajú informácie o príslušnej minimálnej výške platu stanovenej v dotknutom členskom štáte v súlade s článkom 5 ods. 3, 4 a 5 a o príslušných poplatkoch.

Uvedené informácie zahŕňajú aj informácie o:

- a) pracovných činnostiach na území dotknutého členského štátu, ktoré má držiteľ modrej karty EÚ z iného členského štátu, ako sa uvádza v článku 20, povolené vykonávať a
- b) príslušných postupoch na získanie modrej karty EÚ a povolení na pobyt pre rodinných príslušníkov v druhom členskom štáte podľa článkov 21 a 22.

Ak sa členské štáty rozhodnú zaviesť legislatívne alebo regulačné opatrenia v súlade s článkom 6 alebo využiť možnosť ustanovenú v článku 7 ods. 2 písm. a), oznámia informácie o takýchto rozhodnutiach rovnakým spôsobom. V informáciách týkajúcich sa akýchkoľvek overovaní situácie na trhu práce podľa článku 7 ods. 2 písm. a) sa v prípade potreby uvedú príslušné odvetvia, povolania a regióny.

2. Ak členské štáty vydávajú vnútroštátne povolenia na pobyt na účely vysokokvalifikovaného zamestnania, zabezpečia rovnaký prístup k informáciám o modrej karte EÚ ako je prístup k informáciám o vnútroštátnych povoleniach na pobyt.
3. Členské štáty oznámia Komisii tieto informácie najmenej raz ročne a kedykoľvek, keď dôjde k zmene informácií:
 - a) faktor, ktorý stanovili pre minimálnu výšku platu, v súlade s článkom 5 ods. 3 alebo prípadne článkom 5 ods. 4 alebo ods. 5 a výsledné nominálne sumy;

- b) zoznam povolání, na ktoré sa uplatňuje nižšia minimálna výška platu podľa článku 5 ods. 4;
- c) zoznam povolených pracovných činností na účely článku 20;
- d) v relevantných prípadoch informácie o legislatívnych alebo regulačných opatreniach uvedených v článku 6;
- e) v relevantných prípadoch informácie, pokiaľ ide o akékoľvek overenia situácie na trhu práce stanovenom v článku 7 ods. 2 písm. a).

Ak členské štáty zamietnu žiadosti o modrú kartu EÚ z dôvodu etického náboru v súlade s článkom 7 ods. 2 písm. e), oznámia a odôvodnia takéto zamietnutia Komisii a ostatným členským štátom každý rok za príslušné krajiny a povolania.

Členské štáty Komisiu informujú o dohodách s tretími krajinami uzavretými v súlade s článkom 7 ods. 2 písm. e).

Článok 25
Štatistické údaje

1. Členské štáty každoročne a prvýkrát do ... [4 roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] oznámia v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007¹ Komisii štatistické údaje o počtoch štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým bola udelená modrá karta EÚ a tých, ktorých žiadosti boli zamietnuté počas predchádzajúceho kalendárneho roka, pričom uvedú, ktoré žiadosti sa označili za neprijateľné z dôvodov uvedených v článku 6 tejto smernice, alebo boli zamietnuté podľa článku 7 ods. 2 písm. a) tejto smernice, ako aj štatistické údaje o počte štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým bola modrá karta EÚ obnovená alebo odňatá počas predchádzajúceho kalendárneho roka. Tieto štatistické údaje by mali byť rozčlenené podľa občianstva, dĺžky platnosti povolení, pohlavia, veku, a prípadne povolania, veľkosti podniku zamestnávateľa a odvetvia hospodárstva. Štatistické údaje o štátnych príslušníkoch tretích krajín, ktorým bola vydaná modrá karta EÚ, sa ďalej rozčlenia na osoby s postavením medzinárodnej ochrany, osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb, a osoby, ktoré získali postavenie osoby s dlhodobým pobytom EÚ v členskom štáte v súlade s článkom 18 tejto smernice.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistík zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23).

Štatistické údaje týkajúce sa prijatých rodinných príslušníkov sa oznámia rovnakým spôsobom, s výnimkou informácií o povolani a odvetví hospodárstva.

V prípade držiteľov modrej karty EÚ a ich rodinných príslušníkov, ktorí získali povolenie na pobyt v druhom členskom štáte v súlade s článkami 21 a 22 tejto smernice, je v poskytnutých informáciách uvedený aj členský štát predchádzajúceho pobytu.

2. Na účely vykonávania článku 5 ods. 3, 4 a 5 tejto smernice sa odkazuje na údaje, ktoré členské štáty zasielajú Eurostatu v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 549/2013¹, a prípadne na vnútroštátne údaje.

Článok 26

Zoznam povolani v prílohe I

1. Povolania, v prípade ktorých sa vedomosti, zručnosti a kompetencie osvedčené viacerými požadovanými rokmi relevantnej odbornej praxe považujú za rovnocenné s vedomosťami, zručnosťami a kompetenciami osvedčenými vysokoškolským vzdelaním na účely podania žiadosti o modrú kartu EÚ, sa uvádzajú v prílohe I.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 549/2013 z 21. mája 2013 o európskom systéme národných a regionálnych účtov v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 174, 26.6.2013, s. 1).

2. Komisia každé dva roky a prvýkrát do ... [päť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o svojom posúdení zoznamu povolaní uvedených v prílohe I vzhľadom na meniace sa potreby trhu práce. Tieto správy sa vypracujú po konzultácii s vnútroštátnymi orgánmi na základe verejnej konzultácie, do ktorej sa zapoja sociálni partneri. Na základe týchto správ môže Komisia v prípade potreby predložiť legislatívne návrhy na zmenu prílohy I.

Článok 27

Podávanie správ

Komisia každé štyri roky a prvýkrát do ... [päť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice v členských štátoch.

V uvedených správach sa osobitne posúdi vplyv článkov 5 a 13 a kapitoly V. Komisia navrhne akékoľvek zmeny, ktoré považuje za potrebné.

Komisia osobitne posúdi význam minimálnej výšky platu vymedzenej v článku 5 a odchýlok stanovených v tomto článku, berúc pritom okrem iného do úvahy rozdielne hospodárske, sektorové a geografické situácie.

Článok 28

Spolupráca kontaktných bodov

1. Členské štáty zriadia kontaktné body, ktoré prijímajú a poskytujú informácie potrebné na uplatňovanie článkov 18, 20, 21 a 24 a vzájomne spolu účinne spolupracujú.
2. Kontaktné body uvedené v odseku 1 tohto článku spolu účinne spolupracujú najmä pri potvrdzovaní dohôd so zainteresovanými stranami v oblasti vzdelávania, odbornej prípravy, zamestnania a mládeže, ako aj v iných relevantných oblastiach politiky, ktoré sú potrebné na vykonávanie článku 5 ods. 1 písm. b).
3. Členské štáty zabezpečia potrebnú spoluprácu pri výmene informácií uvedených v odseku 1. Členské štáty uprednostňujú výmenu informácií elektronickými prostriedkami.

Článok 29
Zmena smernice (EÚ) 2016/801

V článku 2 ods. 2 smernice (EÚ) 2016/801 sa písmeno g) nahrádza takto:

„g) ktorí žiadajú o pobyt v členskom štáte na účely výkonu vysokokvalifikovaného zamestnania v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/...^{*+}.

* Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/... z ... o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania a o zrušení smernice Rady 2009/50/ES (Ú. v. EÚ L ..., s. ...).⁺⁺“.

Článok 30
Zrušenie smernice 2009/50/ES

Smernica 2009/50/ES sa zrušuje s účinnosťou od... [dva roky + 1 deň odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice].

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

⁺ Ú. v.: vložte do textu číslo tejto smernice.

⁺⁺ Ú. v.: vložte číslo tejto smernice a do poznámky pod čiarou číslo tejto smernice, jej názov, dátum a odkaz na Ú. v..

Článok 31
Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do ... [dva roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upraví členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 32
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 33
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda

PRÍLOHA I

Zoznam povolání uvedených v článku 2 bode 9

Riadiaci pracovníci (manažéri) v oblasti informačných a komunikačných technológií, ktorí získali aspoň trojročnú relevantnú odbornú prax v rámci siedmich rokov pred podaním žiadosti o modrú kartu EÚ a ktorí patria do týchto skupín klasifikácie ISCO-08:

1. 133 Riadiaci pracovníci služieb informačných a komunikačných technológií;
 2. 25 Špecialisti v oblasti informačných a komunikačných technológií.
-

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2 písm. a)	článok 2 bod 1
článok 2 písm. b)	článok 2 bod 2
článok 2 písm. c)	článok 2 bod 3
článok 2 písm. d)	článok 2 bod 4
článok 2 písm. e)	článok 2 bod 5
článok 2 písm. f)	článok 2 bod 6
článok 2 písm. g)	článok 2 body 7 a 9
článok 2 písm. h)	článok 2 bod 8
článok 2 písm. i)	článok 2 bod 10
článok 2 písm. j)	článok 2 bod 11
–	článok 2 bod 12
–	článok 2 bod 13
–	článok 2 bod 14
článok 3 ods. 1	článok 3 ods. 1
článok 3 ods. 2, úvodné slová	článok 3 ods. 2, úvodné slová
článok 3 ods. 2 písm. a)	článok 3 ods. 2 písm. a)
článok 3 ods. 2 písm. b)	–
článok 3 ods. 2 písm. c)	článok 3 ods. 2 písm. b)
článok 3 ods. 2 písm. d)	článok 3 ods. 2 písm. c)
článok 3 ods. 2 písm. e)	–
článok 3 ods. 2 písm. f)	článok 3 ods. 2 písm. d)
článok 3 ods. 2 písm. g)	článok 3 ods. 2 písm. e)

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 3 ods. 2 písm. h)	–
článok 3 ods. 2 písm. i)	článok 3 ods. 2 písm. f)
článok 3 ods. 2 písm. j)	článok 3 ods. 2 písm. g)
článok 3 ods. 2 posledný pododsek	článok 3 ods. 2 písm. h)
článok 3 ods. 3	článok 7 ods. 2 písm. e)
článok 3 ods. 4	článok 3 ods. 3
článok 4 ods. 1, úvodné slová	článok 4 ods. 1, úvodné slová
článok 4 ods. 1 písm. a)	článok 4 ods. 1 písm. a)
článok 4 ods. 1 písm. b)	článok 4 ods. 1 písm. b)
článok 4 ods. 2	článok 4 ods. 2
článok 5 ods. 1, úvodné slová	článok 5 ods. 1, úvodné slová
článok 5 ods. 1 písm. a)	článok 5 ods. 1 písm. a)
článok 5 ods. 1 písm. b)	článok 5 ods. 1 písm. c)
článok 5 ods. 1 písm. c)	článok 5 ods. 1 písm. b)
článok 5 ods. 1 písm. d)	článok 5 ods. 1 písm. d)
článok 5 ods. 1 písm. e)	článok 5 ods. 1 písm. e)
článok 5 ods. 1 písm. f)	článok 7 ods. 1 písm. c)
článok 5 ods. 2	článok 5 ods. 7, prvý pododsek
článok 5 ods. 3	článok 5 ods. 3)
článok 5 ods. 4	článok 5 ods. 2
článok 5 ods. 5	článok 5 ods. 4
–	článok 5 ods. 5
–	článok 5 ods. 6
–	článok 5 ods. 7, druhý pododsek
článok 5 ods. 6	–

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 6	článok 6
článok 7 ods. 1	článok 9 ods. 1
článok 7 ods. 2	článok 9 ods. 2
článok 7 ods. 3	článok 9 ods. 3
článok 7 ods. 4	článok 9 ods. 7
–	článok 9 ods. 4
–	článok 9 ods. 5
–	článok 9 ods. 6
článok 8 ods. 1	článok 7 ods. 1 písm. a) a b)
–	článok 7 ods. 1 písm. d)
článok 8 ods. 2	článok 7 ods. 2 písm. a)
článok 8 ods. 3	–
článok 8 ods. 4	článok 7 ods. 2 písm. e)
článok 8 ods. 5	článok 7 ods. 2 písm. d)
–	článok 7 ods. 2 písm. b)
–	článok 7 ods. 2 písm. c)
–	článok 7 ods. 3
článok 9 ods. 1, úvodné slová	článok 8 ods. 1, úvodné slová
článok 9 ods. 1 písm. a)	článok 8 ods. 1 písm. a)
článok 9 ods. 1 písm. b)	článok 8 ods. 1 písm. b), c) a d); článok 8 ods. 2 písm. d), e) a g)
článok 9 ods. 1 písm. c)	článok 8 ods. 2 písm. f)
článok 9 ods. 2	článok 8 ods. 3
článok 9 ods. 3, úvodné slová	článok 8 ods. 2, úvodné slová

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 9 ods. 3 písm. a)	článok 8 ods. 2 písm. a)
–	článok 8 ods. 2 písm. b)
článok 9 ods. 3 písm. b)	článok 8 ods. 2 písm. c)
článok 9 ods. 3 písm. c)	–
článok 9 ods. 3 písm. d)	–
–	článok 8 ods. 2 písm. h)
–	článok 8 ods. 4
–	článok 8 ods. 6
–	článok 8 ods. 7
článok 10 ods. 1	článok 10 ods. 1
článok 10 ods. 2	článok 10 ods. 2
článok 10 ods. 3	článok 10 ods. 3
článok 10 ods. 4	–
článok 11 ods. 1, prvý pododsek	článok 11 ods. 1, prvý pododsek
článok 11 ods. 1, druhý pododsek	–
–	článok 11 ods. 1, druhý pododsek
článok 11 ods. 2	článok 11 ods. 2
článok 11 ods. 3	článok 11 ods. 3
–	článok 11 ods. 4
–	článok 11 ods. 5
–	článok 11 ods. 6
–	článok 12
–	článok 13
–	článok 14

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 12 ods. 1	–
–	článok 15 ods. 1
článok 12 ods. 2	článok 15 ods. 2 a 3
článok 12 ods. 3 a 4	článok 15 ods. 8
článok 12 ods. 5	článok 15 ods. 9
–	článok 15 ods. 5, 6 a 7
článok 13 ods. 1	článok 8 ods. 5
článok 13 ods. 2 a 4	článok 15 ods. 4
článok 13 ods. 3	–
článok 14 ods. 1, úvodné slová	článok 16 ods. 1, úvodné slová
článok 14 ods. 1 písm. a)	článok 16 ods. 1 písm. a)
článok 14 ods. 1 písm. b)	článok 16 ods. 1 písm. b)
článok 14 ods. 1 písm. c)	článok 16 ods. 1 písm. c)
článok 14 ods. 1 písm. d)	článok 16 ods. 1 písm. d)
článok 14 ods. 1 písm. e)	článok 16 ods. 1 písm. e)
článok 14 ods. 1 písm. f)	článok 16 ods. 3
článok 14 ods. 1 písm. g)	článok 16 ods. 1 písm. f)
článok 14 ods. 1 písm. h)	–
článok 14 ods. 2, úvodné slová, písm. a), a posledný pododsek	článok 16 ods. 2
článok 14 ods. 2 písm. b)	–
článok 14 ods. 3	článok 16 ods. 4
článok 14 ods. 4	–
–	článok 16 ods. 5, 6 a 7

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 15 ods. 1	článok 17 ods. 1
článok 15 ods. 2	článok 17 ods. 2
článok 15 ods. 3	článok 17 ods. 3
článok 15 ods. 4	článok 17 ods. 4
článok 15 ods. 5	článok 17 ods. 5
článok 15 ods. 6	článok 17 ods. 6
článok 15 ods. 7	článok 17 ods. 7
článok 15 ods. 8	–
–	článok 17 ods. 8, 9 a 10
článok 16 ods. 1	článok 18 ods. 1
článok 16 ods. 2	článok 18 ods. 2
článok 16 ods. 3	článok 18 ods. 3
článok 16 ods. 4	článok 18 ods. 4
článok 16 ods. 5	–
článok 16 ods. 6	článok 18 ods. 5
–	článok 18 ods. 6
článok 17 ods. 1	článok 19 ods. 1
článok 17 ods. 2	článok 19 ods. 2
–	článok 20
článok 18 ods. 1	článok 21 ods. 1
–	článok 21 ods. 2
článok 18 ods. 2	článok 21 ods. 3, prvé dva pododseky
článok 18 ods. 3	článok 21 ods. 3, tretí pododsek
článok 18 ods. 4	článok 21 od. 9 a článok 23 ods. 2

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 18 ods. 5	článok 21 ods. 10
článok 18 ods. 6	článok 23 ods. 3
článok 18 ods. 7	–
článok 18 ods. 8	článok 21 ods. 11
–	článok 21 ods. 4, 5, 6, 7 a 8
článok 19 ods. 1	článok 22 ods. 1, prvý pododsek
–	článok 22 ods. 2
článok 19 ods. 2	článok 22 ods. 3
článok 19 ods. 3	článok 22 ods. 4
článok 19 ods. 4	–
článok 19 ods. 5	článok 22 ods. 1, druhý pododsek
článok 19 ods. 6	článok 22 ods. 1, tretí pododsek
–	článok 22 ods. 5, 6 a 7
–	článok 23 ods. 1, 4, 5 a 6
–	článok 24 ods. 1, prvý a druhý pododsek
článok 20 ods. 1	článok 24 ods. 1, tretí pododsek
–	článok 24 ods. 2 a 3
článok 20 ods. 2	článok 25 ods. 1
článok 20 ods. 3	článok 25 ods. 2
–	článok 26
článok 21	článok 27
článok 22 ods. 1	článok 28 ods. 1
–	článok 28 ods. 2

Smernica 2009/50/ES	Táto smernica
článok 22 ods. 2	článok 28 ods. 3
–	článok 29
–	článok 30
článok 23	článok 31
článok 24	článok 32
článok 25	článok 33